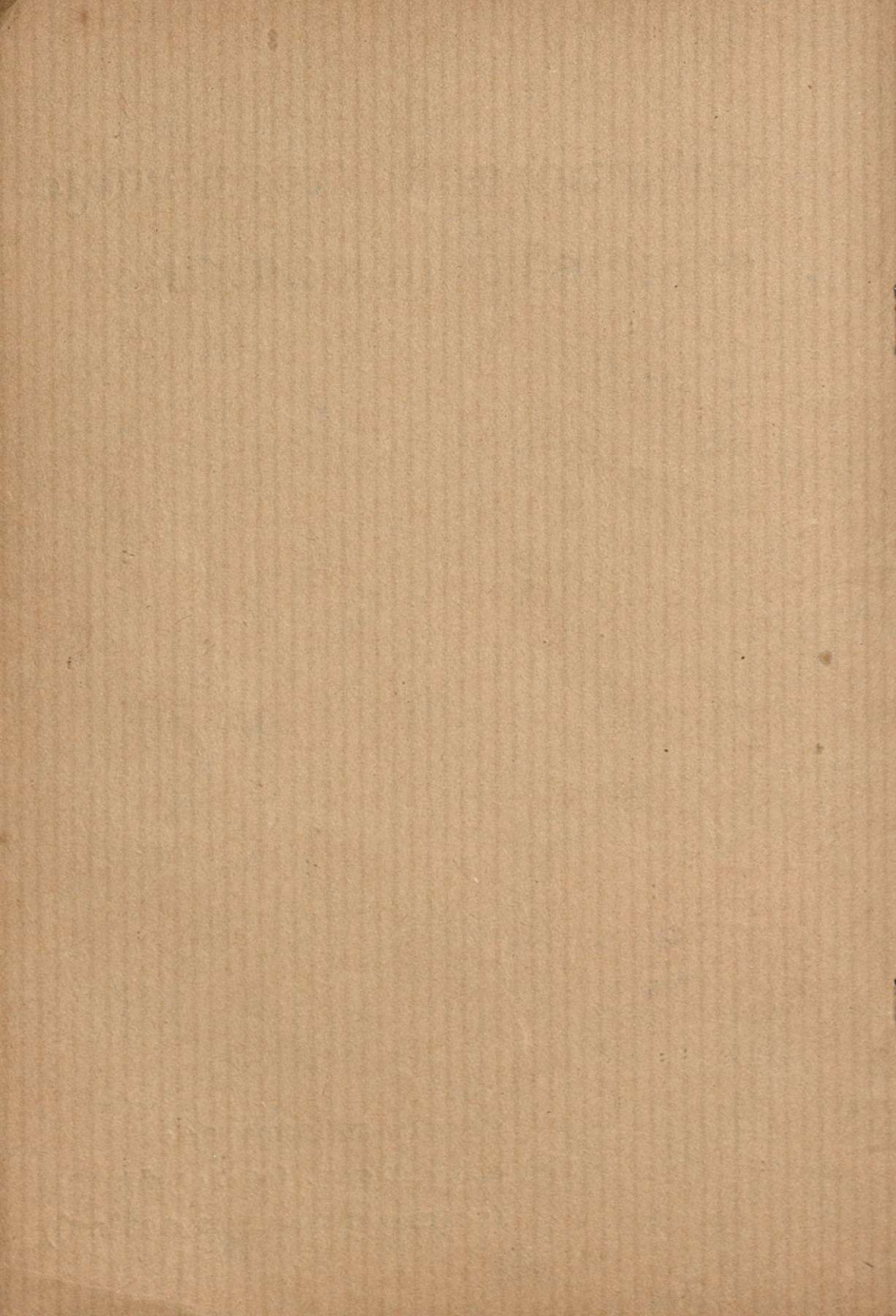

പ്രവർത്തന മാർഗ്ഗരേഖയും
രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയവും

320-954
PRA

കേരളസംസ്ഥാനഘടകം
സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.)
(കേന്ദ്രപുനഃസംഘടനാ കമ്മിറ്റി)

J942

ആമുഖം

1871-ലെ പാരിസ് കമ്മ്യൂണിന്റെ, ഫ്രാൻസിലെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം രാഷ്ട്രീയമായികാരം പിടിച്ചെടുത്ത അനുഭവം, അതു നിലനിന്നത് എത്ര ഹൃസ്വകാലത്തേക്കായിരുന്നെങ്കിൽപോലും, മുതലാളിത്ത ചൂഷണത്തിന്റെ തായ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം രാഷ്ട്രീയമായികാരത്തിലേയ്ക്കുള്ള അടിസ്ഥാനപരിവർത്തനത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. തുടൻ നടന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവങ്ങളും ഏഷ്യൻ, ആഫ്രിക്കൻ, ലാറ്റിനമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നടന്ന ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവങ്ങളും നിരവധി രാജ്യങ്ങളിൽ നടന്ന വമ്പിച്ച ജനകീയപോരാട്ടങ്ങളും സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങളുടെ വ്യാപനത്തിനു വഴിയൊരുക്കുകയും സാമ്പ്രദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ സമ്പുഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തു. സോവ്യറ്റ് യൂണിയനിലും ചൈനയിലുമടക്കം നടന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളും അതിനിടയിൽ ആജ്ഞിച്ച മഹത്തായ അനുഭവങ്ങളും ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലോകവിമോചനത്തിന്റെ പാതയിലെ വിലപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങളായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം 'മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പരമോന്നതഘട്ടമായ സാമ്രാജ്യത്വ വ്യവസ്ഥ'യെ, അതിനെതിരെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നേതൃത്വത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന ജനകീയ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാനായി അതു കൈവരിക്കുന്ന നവനവമായ ചൂഷണ സംവിധാനങ്ങളോടൊപ്പം, എന്നെന്നേക്കുമായി തകർത്തറിയുന്നതിനുള്ള പോരാട്ടത്തിലെ സുപ്രധാന ചുവടുവെയ്പുകളായിരുന്നു. ലോകത്താകമാനമുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റുകൾ ഈ മഹത്തായ പൈതൃകങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു, ലോകജനതയാകെ ഈ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉത്തേജനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ഈ മഹത്തായ നേട്ടങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ തന്നെ സാമ്പ്രദേശീയതലത്തിലും അഖിലേന്ത്യാ തലത്തിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിയെ കറച്ച കാണുന്നതിലേക്ക് നാം എത്തിക്കൂടാ. സാമൂഹ്യവിപ്ലവങ്ങളിലൂടെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗനേതൃത്വത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായികാരം പിടിച്ചെടുത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ പുതിയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പെടുക്കുന്നതിലുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളോടൊപ്പം പ്രത്യക്ഷമായ കോട്ടങ്ങളും, അവ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ പുരോഗതിയെ തടസപ്പെടുത്തുകയും അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യതിയാനങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്ത അനുഭവമുമാണ് ഈ പ്രതിസന്ധിക്കുള്ള സുപ്രധാനകാരണങ്ങളിലൊന്ന്. അതോടൊപ്പം ലോകസാമ്രാജ്യത്വവ്യവസ്ഥ കൈവരിച്ച പത്തൻ അവസ്ഥയുടെ സങ്കീർണ്ണഭാവങ്ങളും, അതോടനുബന്ധപ്പെട്ട് വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായ ആന്തരികമാറ്റങ്ങളും സമുത്തമായി വിശകലനം ചെയ്ത് വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ അവിടങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്കു നേരിട്ട അടിസ്ഥാനവ്യതിയാനങ്ങളും, ആഗോളതലത്തിലുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരണമായി മാർക്സിസത്തെ വികസി

പിടിക്കുന്നതിലുണ്ടായ പരിമിതികളും പാളിച്ചകളും എല്ലാംകൂടി ചേർന്ന് ഇന്ന് മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം സാമൂഹികമായ തലത്തിലും ഇന്ത്യയിലും അപരിഹാര്യമായ ഒരു പ്രതിസന്ധിയെ നേരിടുന്നു എന്ന പ്രതീതി സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒരു വിഭാഗത്തിനിടയിൽ ഇടനൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം മാർക്സിസം തന്നെ കാലഹരണപ്പെട്ട എന്ന പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളുടെ വാദത്തിന് ശക്തികൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

300-954 PRP

പക്ഷേ ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും, മാവോസേതുങ് ശരിയായി പറഞ്ഞതുപോലെ 'രാജ്യങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യവും രാഷ്ട്രങ്ങൾ വിമോചനവും ജനങ്ങൾ വിപ്ലവവും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലൂടെയാണ് നാം കടന്നു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സാമ്രാജ്യത്വവാദികൾക്കും തിരുത്തൽ വാദത്തിനുമെതിരെ കനത്ത പ്രഹരം ഏല്പിച്ചുകൊണ്ട് പെറുവിയൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപ്ലവസമരവും, ഫിലിപ്പൈൻസ് അടക്കം തെക്കുകിഴക്കേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും മധ്യ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലും മറ്റും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് ആഭ്യന്തര പിന്തിരിപ്പത്വത്തിനുമെതിരെ നടക്കുന്ന സമരങ്ങളും, സ്വേച്ഛാധിപത്യവാദികൾക്കും അടിച്ചമർത്തലിനുമെതിരെ തെക്കെ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും മറ്റും നിരവധി രാജ്യങ്ങളിലും നടക്കുന്ന പോരാട്ടങ്ങളും ബഹുജന പ്രക്ഷോഭങ്ങളും, ലോകത്താകമാനം പ്രത്യേകിച്ചും പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ, ശക്തിപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുദ്ധവിരുദ്ധപ്രക്ഷോഭങ്ങളും, ആഗോളതലത്തിൽ-കറുപ്പർ ഷങ്ങൾക്കും മുൻപുവരെ താരതമ്യേന ദുഃഖമെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന സോവിയറ്റ് തിരുത്തൽവാദ ബ്ലോക്കിൽപെട്ട രാജ്യങ്ങളിലുൾപ്പെടെ-തൊഴിലാളി വ്യവസ്ഥിതിന്റെ മുൻകയ്യിലും വമ്പിച്ച ബഹുജന പങ്കാളിത്തത്തോടെയും നടക്കുന്ന ജനാധിപത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമെല്ലാം മാവോയുടെ മേൽകൊടുത്ത പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പ്രസക്തി അനുഭവം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളാണ്.' (1985 ഏപ്രിലിലെ സംസ്ഥാന സ്പെഷ്യൽ കൺവൻഷൻ അംഗീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ സംഘടനാറിപ്പോർട്ടിൽനിന്ന്)

അതേസമയം ലോകപിന്തിരിപ്പത്വത്തിന് അനുഭവം അസ്വാസ്ഥ്യം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പോരാട്ടങ്ങളേയും പ്രക്ഷോഭങ്ങളേയും ലോകവിപ്ലവത്തിന്റെ കേന്ദ്രകടമകളുമായി കൂട്ടിയിണക്കിയും ഓരോ രാജ്യത്തേയും സമുത്തസാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരണമായും മുന്നോട്ടുനയിക്കാൻ അപൂർവ്വം രാജ്യങ്ങളിലൊഴിച്ച് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത ഞങ്ങൾ കാണാതിരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും മേൽപറഞ്ഞ സംഭവവികാസങ്ങളൊക്കെ തെളിയിക്കുന്നത് ഇന്ന് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം ഒരു പ്രതിസന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുവെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെങ്കിൽപോലും അതിനെ മറികടന്ന് ലോകത്താകമാനം ഒരു പൊൻപുലരി സൃഷ്ടിക്കാനായി പോരാടുന്ന ശക്തികൾ തളർന്നിട്ടില്ല. അവ ഈ പ്രതിസന്ധിയെ മറികടക്കാൻ അനവരതം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. സമീപകാലത്ത് കേരളം സന്ദർശിച്ച പെറുവിയൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രതിനിധി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ബുർഷ്വാവിപ്ലവങ്ങൾക്ക് അവതകർത്തറിഞ്ഞ ഫ്യൂഡൽ ശക്തികൾക്ക് ആധിപത്യത്തിൽ ഒരിക്കലും മടങ്ങിവരാനാവാത്തവിധമുള്ള അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുന്നേ നൂറാണ്ടുകൾ

വേണ്ടിവന്നു എന്നതുപോലെ, അതിനേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങ് ദുഷ്കരവും എല്ലാ ചൂഷണവ്യവസ്ഥകളേയും തകർത്തെയ്യുന്നതുമായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ രാഷ്ട്രീയമായിരുന്നു. ബുർഷ്വാ പുനസ്ഥാപനത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ദുരൂഹീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് പാരിസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കൺഗ്രസ്സിൽ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ പോരാട്ടമെങ്കിലും വേണ്ടിവന്നേക്കുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം കാണാതിരുന്നതുകൊണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ജനകീയ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം സാക്ഷ്യംകരിക്കുന്നതിനുള്ള വിപ്ലവശ്രമങ്ങൾ ഇന്ന് വിഷമകരമായ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ വൈതരണികളെ മറികടന്ന് അതിന് പുഷ്പവിജയം കൈവരിക്കാനാകുമെന്നുതന്നെയാണ് ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ വളർന്നുവരുന്ന നാനാതരം സമരങ്ങളും മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലാകെ നടക്കുന്ന പോരാട്ടങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

1960 കളിൽ തന്നെ പ്രകടമായിരുന്ന, സാമ്യദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്ന, സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങളേയും പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും നേരിടുന്നതിനും മറികടക്കുന്നതിനുമുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു ചൈനയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സാംസ്കാരികവിപ്ലവം. വിപ്ലവം നടന്നതും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണപ്രക്രിയയിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമൂഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരുമായ രാജ്യങ്ങളിലടക്കം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിരന്തരം തിരിച്ചുവരവു നടത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതും സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലടക്കം വിജയം വരിച്ചതുമായ ബുർഷ്വാ പിന്തിരിപ്പൻ ആശയങ്ങൾക്കെതിരായ ഈ മഹത്തായ വിപ്ലവം ചൈനയിലെ മുതലാളിത്ത പാതക്കാരെക്കെതിരെ വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നതോടൊപ്പം ലോകത്താകമാനം നിരവധി മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്കും ജനമേകി. ഇന്ത്യയിൽ മഹത്തായ നക്സൽബാരി സായുധ കർഷക കലാപത്തിനും സി. പി. എം. (എം. എൽ) ന്റെ രൂപീകരണത്തിനും ഇന്ത്യയിലെ ആഭ്യന്തര വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മുർച്ഛിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നതിനോടൊപ്പം ഈ സംഭവങ്ങൾ സജീവപ്രേരണ നൽകുന്ന രാസതന്ത്രകൾക്കായി പ്രവർത്തിച്ചു. സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും സോഷ്യൽ സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും ആഭ്യന്തര പിന്തിരിപ്പത്തത്തിനുമെതിരെ പോരാടിക്കൊണ്ട്, തിരുത്തൽവാദത്തേയും എല്ലാ പിന്തിരിപ്പൻ ആശയങ്ങളേയും എതിർത്തുകൊണ്ട്, അടിസ്ഥാനപരമായ സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിനായി നടന്ന ഈ ശ്രമങ്ങൾക്കും നേരിട്ട തിരിച്ചടികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്താണ് ഇന്ത്യയിലും സാമ്യദേശീയ തലത്തിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധിയും വെല്ലുവിളികളും വർത്തമാനാവസ്ഥയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളത്.

പക്ഷേ ഈ തിരിച്ചടികളും പുത്തൻ വെല്ലുവിളികളും 'സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റേയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ വിപ്ലവത്തിന്റേയും' എന്ന് ലെനിൻ വിശേഷിപ്പിച്ച ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ വിപ്ലവസ്വപ്നങ്ങൾക്ക്, നാനാതരം വിപ്ലവശത്രുക്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഇനിയൊരിക്കലും പൂർണ്ണമായൊത്തരത്തിലുള്ള, ക്ഷിതം ഏല്പിച്ചിട്ടില്ല. അവ, പാരിസ് കമ്മ്യൂണിസറ്റിനോടും ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലേറെക്കാലം നടന്ന സാമൂഹ്യവിപ്ലവങ്ങളേയും പുതിയ സാമൂഹ്യ സൃഷ്ടിക്കുള്ള ശ്രമങ്ങളേയും നഷ്ടപ്രദമാക്കിയിട്ടില്ല. സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമായ മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസേതുണ്ട്

ചിന്തയെ അവയ്ക്ക് കാലഹരണപ്പെടുത്താനായിട്ടില്ല. മാർച്ച്, അനുദിനം വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ ജനവിരുദ്ധവും ക്രൂരവുമാകുന്ന സാമ്രാജ്യത്വ ചൂഷണത്തിന്റെ പുത്തൻ രൂപങ്ങളേയും സാമ്രാജ്യത്വശ്രീതമായ മൂന്നാംലോക ഭരണകൂടങ്ങളേയും തകർത്തൊറിയുന്നതിനായി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശക്തമായ സമരങ്ങൾ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം ചേർന്നുകൊണ്ടുള്ള സമകാലീനാവസ്ഥ ജനകീയ വിപ്ലവശക്തികൾക്കു മുന്നിൽ തങ്ങളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രാടിത്തറ ദൃഢീകരിക്കേണ്ടതിന്റേയും വികസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റേയുമായ വെല്ലുവിളികൾ ഉയർത്തുന്നു. കഴിഞ്ഞകാല പൈതൃകങ്ങളുടെ മഹത്തായ അംശങ്ങളെ സ്വാംശീകരിച്ചുകൊണ്ടും നിഷേധാത്മകമായ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും സമുത്തയം മാർക്സങ്ങൾക്കനുസരണമായി രാഷ്ട്രീയവ്യക്തത നേടിക്കൊണ്ട് മുന്നേറാൻ ശ്രമിക്കുന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവിപ്ലവശക്തികൾ ആത്മാർത്ഥമായ ആത്മപരിശോധനയിലൂടെ കണ്ടെത്തിയ തെറ്റുകൾ ജനങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ തുറന്നുപറയാനും മടിക്കുന്നില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിപ്ലവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നക്സൽബാരി പരിത്രപ്രധാനവും കഴിഞ്ഞകാല വിപ്ലവസമരങ്ങളുടെ മഹത്തായ തുടർച്ചയുമാണ്. അത് മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസേട്ടുങ്ക് ചിന്തയെ ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രാടിത്തറയായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടം പുത്തൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റേതെന്ന് നീണ്ണിയിക്കുകയും സാധ്യശക്തിയിലധിഷ്ഠിതമായ പിന്തിരിപ്പൻ ഭരണകൂടത്തെ ജനകീയ യുദ്ധത്തിന്റെ പാതയിലൂടെയേ തകർത്തൊറിയാനാകൂ എന്ന പ്രഖ്യാപിക്കുകയും തിരുത്തൽവാദത്തിനെതിരെ സന്ധിയില്ലാത്ത സമരംചെയ്യുകയോണ്ടെ രാഷ്ട്രീയധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാനും നിലനിൽക്കാനും കഴിയൂ എന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവയെല്ലാം ഇന്ത്യയിലെ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റുകൾ ഇന്നും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മഹത്തായ പ്രത്യയശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളാണ്.

അതേസമയം നക്സൽബാരിയെ തുടന്ന് ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സമരങ്ങൾ, 1969-ൽ സി. പി. ഐ. (എം. എൽ) രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം 1970-ൽ ചേർന്ന അതിന്റെ പ്രഥമ കോൺഗ്രസിൽ അംഗീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ പരിപാടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തുടരാനും വികസിപ്പിക്കാനും നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ ഗുരുതരമായ തിരിച്ചടികളെ നേരിടാൻ തുടങ്ങി. പാർട്ടി ശിഥിലീകരണത്തെ നേരിടുകയും ചെയ്തു. 1970-ലെ പരിപാടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ കേന്ദ്രീകരണവും അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള സംഘടനാ കേന്ദ്രീകരണവും അസാധ്യമായിത്തീർന്നു. ഇത് ഇന്ത്യയിലെ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് ശക്തികളെ 1947-ലെ അധികാര കൈമാറ്റത്തെ തുടന്ന് രൂപമാറ്റം സംഭവിച്ച സമുത്ത സാഹചര്യങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ വിശകലനം ചെയ്യുകയോണ്ടുള്ള ഒരു പുതിയ രാഷ്ട്രീയദിശയ്ക്കു കീഴിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യമുയർത്തി. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് തിരിച്ചടികളെ തുടന്ന് രാഷ്ട്രീയകേന്ദ്രീകരണം നഷ്ടപ്പെടുകയും അതുവഴി സംഘ

ടനം കേന്ദ്രീകരണം അസാധ്യമാവുകയും ചെയ്ത കേരളത്തിലെ സി. പി. ഐ. (എം. എൽ) പ്രസ്ഥാനത്തെ ബോധപൂർവ്വമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പുനഃസംഘടനയ്ക്കു വിധേയമാക്കുവാൻ 1983 അവസാനം പാർട്ടിയുടെ കേരള സംസ്ഥാനഘടകം തീരുമാനിക്കുന്നത്.

നക്സൽബാരിയുടെയും അതിനു മുൻപു നടന്ന സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധവും ഫ്യൂഡൽ വിരുദ്ധവുമായ വിപ്ലവസമരങ്ങളുടേയും അനുഭവങ്ങൾ സ്വാംശീകരിച്ചുകൊണ്ട് സ. ചാരുമജ്ജഭാരതത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചും പ്രത്യയശാസ്ത്ര അടിത്തറയെ കുറിച്ചും വിപ്ലവത്തിന്റെ പാതയെക്കുറിച്ചും എടുത്ത അടിസ്ഥാന സമീപനങ്ങൾ ഉയർത്തിവിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നാണ് ഞങ്ങൾ ഇത്തരമൊരു പുനഃസംഘടനയ്ക്കു തുടക്കം കുറിക്കുന്നത്. അതേസമയം ഇന്ത്യനവസ്ഥയെ അർദ്ധ ഫ്യൂഡൽ, അർദ്ധ കൊളോണിയൽ എന്നും പുത്തൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിലെ മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യം ഫ്യൂഡലിസവും ഇന്ത്യയിലെ ജനസാമാന്യങ്ങളുമായിട്ടുള്ളതെന്നുള്ള വിശകലനങ്ങൾ രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിനുശേഷം സാമ്രാജ്യത്വം പുത്തൻ ചൂഷണരൂപങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചതിന് അനുസരണമായി 1947-വരെ പ്രത്യക്ഷ കൊളോണിയൽ വാഴ്ചക്കടിപ്പെട്ടിരുന്ന ഇന്ത്യയിൽ തുടന്നു ശക്തിപ്പെട്ട പുത്തൻ കൊളോണിയൽ അവസ്ഥയിലെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ശരിയായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞകാല അനുഭവങ്ങളുടേയും പഠനങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെത്തി. ഇത് സമഗ്രമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പുനഃസംഘടന ആവശ്യമാക്കിത്തീർത്തു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി സമുത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു കണ് വിഭാഗീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതുമൂലം ശിഥിലമായ സംഘടനയെ പുതിയ രാഷ്ട്രീയ ദിശക്കനുസരണമായി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതുമുണ്ടായിരുന്നു.

മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസേതുങ് ചിന്ത ഗൗരവതരമായ ആക്രമണങ്ങളേയും വെല്ലുവിളികളേയും നേരിടുന്ന സമകാലീനാവസ്ഥയിൽ ലോകസാഹചര്യങ്ങളിലും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇന്ത്യയിലും ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരണമായി, കഴിഞ്ഞകാല തെറ്റുകൾ തിരുത്തിക്കൊണ്ട്, ഈ വിപ്ലവ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ സമുത്തമായി പ്രയോഗിക്കാനും വികസിപ്പിക്കാനും ലക്ഷ്യം വച്ചായിരുന്നു ഈ രാഷ്ട്രീയ പുനഃസംഘടനയ്ക്കു തുടക്കമിട്ടത്. ഓരോ മേഖലയിലേയും വ്യക്തമായ സങ്കീർണ്ണതകളെ സമഗ്രതയിൽ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് അവയ്ക്കനുസരണമായി വ്യക്തമായ ബോധപൂർവ്വം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും, പുതിയ പുതിയ മാറ്റങ്ങളും ചലനങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ട് അവയ്ക്കനുസരണമായി തന്ത്രവും മെയ്വഴക്കത്തോടു കൂടിയ അടവുകളും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനും അവയെ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനും കഴിവുള്ള ഒരു സംഘടനയായി മാറ്റുന്നതിലൂടെയേ വിപ്ലവത്തിന്റെ മഹത്തായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാനാവൂ എന്ന് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. സാമ്രാജ്യത്വലോകവ്യവസ്ഥയുടെ സങ്കീർണ്ണമായ പുതിയ പുതിയ

യ ചലനക്രമങ്ങളും എല്ലാ തലങ്ങളിലുമുള്ള പ്രവർത്തന പദ്ധതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യക്തമായും ഇന്ന് പുതിയ മാനങ്ങൾ കൈവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവ ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും അവയ്ക്ക് അനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രയോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു നീണ്ട ദൃഷ്ടികരമായ പ്രക്രിയയിലൂടെ കഴിവുനേടിക്കൊണ്ടും മാത്രമേ വിപ്ലവകരമായ ഏറ്റെടുക്കാനും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അടിത്തറയുണ്ടാക്കാനും കഴിയൂ എന്നും ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. സമഗ്രമായ കാഴ്ചപ്പാടോടെ ഓരോ മേഖലയിലേയും വ്യക്തമായ ബോധപൂർവ്വം മുന്നോട്ടുനയിക്കാൻ പ്രയോഗികവും സൈദ്ധാന്തികവുമായ കഴിവുനേടി രാഷ്ട്രീയ പുനഃസംഘടനയുടെ പടവുകൾ കയറി, രാഷ്ട്രീയ കേന്ദ്രീകരണവും അതിനനുസൃതമായ സംഘടനാ കേന്ദ്രീകരണവും പുനഃസ്ഥാപിച്ച് ജനാധിപത്യകേന്ദ്രീകരണത്തിന് അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു കരുത്തുറ്റ വിപ്ലവസംഘടനയായി മാറാനാണ് മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റുകൾ ഇന്ന് ശ്രമിക്കുന്നത്.

ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയൽ വാഴ്ചക്ക് അടിപ്പെട്ടിരുന്ന ഇന്ത്യ 1947-ലെ അധികാരക്കൈമാറ്റത്തെ തുടന്ന് വിവിധ സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളും ബഹുരാഷ്ട്രകക്ഷികളും സാമ്രാജ്യത്വ വായ്പാ ഏജൻസികളും അഖിലേന്ത്യാ കക്ഷികളും നടത്തുന്ന ചൂഷണത്തിന്റേയും അവയുടെ താല്പര്യങ്ങളെ സേവിക്കുന്ന ഭരണകൂടത്തിന്റെ മർദ്ദനവാഴ്ചയുടേയും ഫലമായി ഒരു പുത്തൻ കോളനിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ അവസ്ഥ ഒരു ബഹുദേശീയ രാജ്യമായ ഇന്ത്യയിലെ വ്യത്യസ്ത ദേശീയതകളിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ മുർച്ഛിപ്പിക്കുകയും പുതിയവക്ക് പിറവി നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റങ്ങൾ കേരളത്തിൽ എങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെടുന്നു എന്ന് അന്വേഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രാഥമിക പഠനം, പല പരിമിതികളോടെയാണെങ്കിലും, 1983 അവസാനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തുടർ നടന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും പഠനങ്ങളുടേതുമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് 1985 ഏപ്രിലിൽ ചേർന്ന സംസ്ഥാന സ്പെഷ്യൽ കൺവൻഷനിൽ ഇതേ തുടർ ചേർത്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനമാഗ്ഗരേഖ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ബഹുദേശീയ രാജ്യമായ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ദേശീയ രൂപീകരണമായ കേരളത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾക്കനുസരണമായി, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ നേതൃത്വത്തിൽ, സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള പരിപാടിയുടെ പ്രാഥമിക രൂപമായ ഈ പ്രവർത്തന മാഗ്ഗരേഖ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള സജീവശ്രമങ്ങളിലൂടെയും പഠനങ്ങളിലൂടെയുമാണ് ഇതിനെ ഭാവിയ്ക്ക് ആവിഷ്കരിക്കാനിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ പരിപാടിയായി വികസിപ്പിക്കാനാവുക. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽവേണം ഈ മാഗ്ഗരേഖയുടെ പരിമിതികളേയും പോരായ്മകളേയും നോക്കിക്കാണേണ്ടതു്.

ഈ പ്രവർത്തന മാർഗ്ഗരേഖയിൽ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ കടമകൾ ശരിയായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പ്രയോഗത്തിന്റേതായ നിരവധി സങ്കീർണ്ണതകളിലൂടെ കടന്നുപോയി കഴിവു നേടുന്നവരായ, ശരിയായ സാധനങ്ങളാലും പ്രായോഗിക അനുഭവങ്ങളാലും ആയുധമണിഞ്ഞ, സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും സമുത്തമായി സമന്വയിപ്പിക്കാനും വിപ്ലവത്തിന്റെ തന്ത്രവും അടവുകളും കൂട്ടിയിണക്കുവാനും വിദഗ്ദ്ധമായി പ്രയോഗിക്കുവാനും വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയിട്ടുള്ള വീപുലമായ ഒരു കേന്ദ്രനിരയെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ. ഭൂതകാലത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ഇത്തരമൊരു ശരിയായ കേന്ദ്രനയം ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇവിടുത്തെ സവിശേഷമായ സാമ്പത്തിക, സാമൂഹ്യ, സാംസ്കാരിക അവസ്ഥയെ പരിശോധനയായും വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അതിനനുസൃതമായി ശരിയായ ഒരു വഴിയെടുക്കൽ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കേണ്ടതുമാണ്.

1986 ജൂലൈ മാസത്തിൽ ചേർന്ന കേരളസംസ്ഥാനഘടകത്തിന്റെ വിപുലീകൃതയോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തും, പ്രവർത്തന മാർഗ്ഗരേഖയെ തുടർന്നുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതുമായ രാഷ്ട്രീയപ്രമേയത്തെ പ്രവർത്തന മാർഗ്ഗരേഖക്കനുസരണമായി ഇന്നു വികസിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭസമരത്തിന്റേതായ മുൻതലമായ ദിശയിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാണേണ്ടതുണ്ട്.

വിപ്ലവത്തിന്റെ തന്ത്രത്തിന്റേയും അടവുകളുടേയും കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, വിപ്ലവാന്തര സാമൂഹ്യസൃഷ്ടിയുടെ കാര്യത്തിലും, മാവോസേതുണ്ട്, ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, സമുത്തവും ദേശീയവുമായ ഒരു പാത സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിപ്ലവാന്തര സമൂഹത്തിൽ സോവിയറ്റ് മോഡൽ പാതയോ, മറ്റേതെങ്കിലും രാജ്യത്തിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പാതയോ അപ്പടി പുനരാവർത്തിക്കുകയല്ല വേണ്ടതെന്നും, പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റേതായ ഇന്നത്തെ ഘട്ടത്തിൽ ആഗോള സാമ്രാജ്യത്വ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരണമായി അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആശ്രിത സമ്പദ്ഘടനയിൽനിന്നു മൗലികമായി വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ബദൽവികസനപാതയുടെ ചിത്രവും സ്വപ്നവും അവതരിപ്പിക്കുന്നത് സഹായകമാകുമെന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പാടോടെയാണ് കേരളത്തിന്റെ ഭാവിവികസനത്തിനുള്ള ഒരു പ്രാഥമിക ബദൽ വികസനപാത 1984 ഡിസംബറിൽ ഞങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചത്. ഉടനെതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പുതിയ സാമ്പത്തിക പഠനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തെ തുടർന്ന് ഈ ബദൽ വികസനപാത കൂടുതൽ സമ്പുഷ്ടമാക്കി അവതരിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷേ ഇത്തരമൊരു ബദൽ വികസന പാത വ്യവസ്ഥാപിത ശ്രമത്തിനകത്തു നിന്നുകൊണ്ട് നടപ്പാക്കാമെന്ന തര

ത്തിലുള്ള എല്ലാത്തരം പരിഷ്കരണവാദപരമായ ആശയങ്ങളേയും പരാജയപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥാപിതക്രമത്തേയും ഭരണകൂടത്തേയും തകർക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി നിലവിലുള്ള ആശ്രിത സമ്പദ്ഘടനയെ രാഷ്ട്രീയമായി തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ബദൽ വികസനപാതയുടെ പ്രശ്നം ഞങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു വ്യത്യസ്ത സാമ്പത്തിക വികസന പരിപാടി എന്നതിലുപരി മൗലികമായി വ്യത്യസ്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ സമീപനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിലൂടെയാണ് ഒരു ബദൽ വികസനപാത വിപ്ലവകരമാകുന്നത്. പരിഷ്കരണവാദപരവും തിരുത്തൽവാദപരവുമായ സമീപനം കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും ഭരണകൂടത്തോടുള്ള അടിസ്ഥാനസമീപനവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാതെയും ഒരു ബദൽ വികസനപാതയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നത് രാഷ്ട്രീയമായി തെറ്റായിരിക്കും. പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗരേഖയിലും രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയത്തിലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധവും ദേശീയവുമായ ഒരു വികസനപാത കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ നിലവിലുള്ള ജനവിരുദ്ധ ഭരണകൂടത്തെ തകർത്തൊറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധവും ദേശീയവുമായ ഒരു ജനകീയ ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായേ കഴിയൂ.

ഇന്ന് രാഷ്ട്രീയ പുനഃഘടനയിലൂടെ പുതിയ ദിശാബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനങ്ങളുമായി സജീവബന്ധം പുലർത്തി വിപ്ലവത്തിന്റെ കടമകൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഞങ്ങളുടെതന്നെ ഭൂതകാലം ഗുരുതരമായ തെറ്റുകളുടെ നിരവധി മാരാപ്പിൻകെട്ടുകളെ പേറിനടന്ന ഒന്നായിരുന്നു എന്ന വിനയബോധത്തോടെയാണ്. ജനങ്ങളോട് യാഥാർത്ഥ്യം തുറന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടും, പലപ്പോഴായി ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടേയും സഹകരണം തേടിക്കൊണ്ടും, അവരുടെ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പുവരുത്താൻ നിരന്തരം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും, ജനങ്ങളോട് തുറന്ന മനസ്സോടെ സ്വയം വിമർശനം നടത്താൻ സദാ സന്നദ്ധമായിക്കൊണ്ടും മാത്രമേ പഴയകാല തെറ്റുകളോട് വീടപറയാനും, വിപ്ലവപ്രയോഗം എല്ലാ മേഖലകളിലും വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും കൂടുതൽ പഠനങ്ങളിലൂടെയും രാഷ്ട്രീയ പുനഃഘടനയുടെ കടമകൾ പൂർത്തീകരിക്കാനും, അങ്ങിനെ പുത്തൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ വിജയത്തിലേക്കു നയിക്കാനും കഴിയൂ എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെയാണ് പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗരേഖയും രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയവും ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

സെക്രട്ടറി

18-8-1986

കേരളസംസ്ഥാനഘടകം

സി. ആർ. സി., സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.)

പ്രവർത്തന മാസ്റ്റർവേ

1. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെത്തുടർന്ന് സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾക്കിടയിൽ സംഭവിച്ച സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയക്ഷേപങ്ങളും, യുദ്ധത്തിനു ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സാമ്രാജ്യത്വ ശാക്തീകബന്ധങ്ങളിലുണ്ടായ മാറ്റവും, അമേരിക്ക മുന്നോട്ടുവച്ച നിർകോളനീകരണ പ്രക്രിയയും, കോളനിരാജ്യങ്ങളിലെ ദേശീയ വിമോചന സമരങ്ങളും എല്ലാം ചേർന്നുള്ള പുതിയ ഭൂഗോള സാഹചര്യം സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളുടെ സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ബന്ധങ്ങളിൽ ഒരു പുനർ ക്രമീകരണം ആവശ്യമാക്കിത്തീർത്തു. ഈ പൊതുസാഹചര്യത്തിൽ കോളനികളിലെ നേരിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയമായി കഠിനം കയ്യൊഴികളേയും, കൂടുതൽ പരോക്ഷമായ സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങളിലൂടെ സാമ്രാജ്യത്വാധിപത്യം ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന—പൊതുവിൽ സാമ്രാജ്യത്വക്രമത്തിന്റെ പുതിയ ഘട്ടമെന്ന നിലയിൽ—പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു വഴിയൊരുക്കി. ഇതോട് ബന്ധപ്പെട്ട് സാമ്പത്തികരംഗത്തു് മൂലധനത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യദേശീയ വല്ലഭ്യവും, ബഹുരാഷ്ട്രകർമ്മങ്ങളും, രാജ്യാന്തര കോർപ്പറേഷനുകളും, സാങ്കേതികകർമ്മങ്ങളും അന്താരാഷ്ട്ര ഏജൻസികളും, കടസമ്പദ് വ്യവസ്ഥയുടെ വ്യാപനവും എല്ലാമെല്ലാം ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ എടുത്തു പറയാവുന്ന ചില സവിശേഷതകളെന്ന നിലയിൽ ഇത്തുടർന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരികയുണ്ടായി. കൂടാതെ രാഷ്ട്രീയമേഖലയിൽ അഴിമതിയുടെയും ചാരപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും സൈനിക സഹായങ്ങളുടെയും പലവിധ സൈനിക സാമ്പത്തിക കരാറുകളുടെയുമെല്ലാമായ ഒട്ടനവധി ഘടകങ്ങളുടെ വിപുലനങ്ങളുമെല്ലാം പുത്തൻ കോളനി രാജ്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള വിവിധ ഘടകങ്ങളെന്ന നിലയിൽ സാമ്രാജ്യത്വങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഭാഗവും ഫലവുമെന്ന രീതിയിൽ ഭരണകൂടം സാമ്രാജ്യത്വ തന്ത്രങ്ങൾ നടപ്പാക്കാനുള്ള ഒരു പ്രധാന സംവിധാനമെന്ന നിലയിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവയെയെല്ലാം സംബന്ധിച്ച സൈദ്ധാന്തികവും പ്രായോഗികവുമായ വ്യക്തത ഇനിയും നാം കൈവരിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും ലോകസാഹചര്യത്തിൽ പൊതുവേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ മാറ്റം ഇന്ന് ഒരു രാഷ്ട്രീയ പരിപാടിയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ നിഷ്ണായക പ്രാധാന്യമുള്ളതെന്ന നിലയിൽ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കാനാവില്ല.

2. ഇത്തരമൊരു പൊതുസാഹചര്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വേണം 47-ൽ ഇന്ത്യയിൽ നടന്ന അധികാരകൈമാറ്റത്തെ വിലയിരുത്താൻ. മുമ്പ് സാമ്രാജ്യത്വം അതിന്റെ ചൂഷണത്തിനുള്ള സാമൂഹ്യാടിത്തറയായി ഹൃദയലിസത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിന്റെതന്നെ വിപുലനത്തിന്റെ ഭാഗമായും വളർന്നുവന്ന കാർഷികസമരങ്ങളുടെ ഫലമായും പഴയ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ക്രമത്തിനകത്തുതന്നെ ഹൃദയൽ ഉല്പാദന ക്രമത്തിൽ മാറ്റം സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു. ഇന്ത്യയിലും ഈ പൊതുപ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായി പ്രത്യേകിച്ചും അറുപതുകൾക്കു ശേഷം ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മുതലാളിത്ത പരമായ കാർഷിക ഉല്പാദനബന്ധങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടുവരികയും പലയിടങ്ങളിലും പ്രമുഖ സ്ഥാനത്തേക്കു വരികയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയെ മൊത്തത്തിലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രക്രിയ പൂർണ്ണമായും പുത്തിരിക്കപ്പെട്ടു

എന്ന പറയാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽതന്നെയും ഇതാണ് ഇന്ത്യയിൽ വളർന്നു വരുന്ന പ്രവണത. മുഖ്യമായും പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ചൂഷണക്രമത്തിനനുസൃതമായി മാറിയെടുക്കപ്പെട്ട ഈ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനങ്ങൾ സമ്പദ്ഘടനയിന്മേലും ഉല്പാദനക്രമത്തിന്മേലും ഗുരുതരമായ ആഘാതങ്ങളേല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

3. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണതാല്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി സാമ്രാജ്യത്വശക്തിയാൽ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ട ഇന്ത്യയിൽ 47-നേ മുന്പുതന്നെ വികാസം പ്രാപിച്ചതടങ്ങിയിരുന്ന ദേശീയ താല്പര്യങ്ങളെ അതിനുശേഷം വന്ന ഭരണകൂടവും കേന്ദ്രീകൃത അധികാരത്തിൻകീഴിൽ നെരിച്ചുമുന്നുകയാണുണ്ടായത്. 47-നേമുന്പുതന്നെ സാമ്രാജ്യത്വമേധാവിത്വ ശക്തികളുമായി ഐക്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്ന അഖിലേന്ത്യാ കത്തകബുർഷാസിയും, ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്തവുമായും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കാവൽക്കാരായി ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തിലെ നിണ്ണായക ശക്തികളായി 47-നുശേഷം തുടരുകയാണുണ്ടായത്. കാർഷികമേഖലയിലെ പുതിയ വികാസങ്ങളുടെ ഫലമായി രൂപംകൊള്ളുകയും ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാർഷിക ബുർഷാസിയും, ചെറുതും ഇടത്തരവുമായ പ്രാദേശിക ബുർഷാസിയും ഈ അഖിലേന്ത്യാ കത്തകവിഭാഗങ്ങളുമായി പ്രകടമായിത്തന്നെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. വളരെ സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇന്ന് വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള ദേശീയപ്രശ്നങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ അടിസ്ഥാനം ഇവിടെയാണ് കണ്ടെത്താനാവുക.

4. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിനുശേഷം പിന്തുളളപ്പെട്ടപോയ ബ്രിട്ടനെ പുറകിലാക്കിക്കൊണ്ട്, 50 കളിലും അറുപതുകളിലുമായി അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വവും സോവിയറ്റ് സോഷ്യൽ സാമ്രാജ്യത്വവും ഇന്ത്യയിൽ കടന്നുവരികയും ഇവിടെ പ്രാബല്യമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളും, ഒറ്റാൽ സ്വഭാവമുള്ള അഖിലേന്ത്യാ വ്യാപാരി ബുർഷാസിയുടെ അടക്കമുള്ള അഖിലേന്ത്യാ കത്തക ബുർഷാസിയും ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വ ബുർഷാസിയും തമ്മിലുള്ള കൂട്ടുകെട്ടാണ് ചൊതുവിൽ ഇന്ന് കേന്ദ്രഭരണകൂടത്തെ പ്രധാനമായും നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. എന്നാലിത്തരമൊരു വിശകലനം മാത്രം ഇന്ത്യൻഭരണകൂടത്തിന്റെ പുണ്ണമായ വിലയിരുത്തലിന് പര്യാപ്തമാവുകയില്ല. ഇപ്പോഴും നിലനില്ക്കുന്ന ഫ്യൂഡൽ ബന്ധങ്ങളും ഇന്ത്യൻ മുതലാളിത്തത്തിൽത്തന്നെ ഘനീഭവിക്കപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന ഫ്യൂഡൽ അവശിഷ്ടങ്ങളും, ഭരണവ്യക്തികളുടെ ശാക്തീകബന്ധങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭരണകൂടം തന്നെ കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യവുമടക്കം പല ഘടകങ്ങൾ ഇനിയും ആഴത്തിൽ കൂലങ്കഷമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

5. ഭാഗികവും സാമ്രാജ്യത്വതാല്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതവുമായ ഫ്യൂഡൽ ബന്ധങ്ങളുടെ പരിവർത്തനം ഒരു പരിധിവരെ വികൃതമാക്കപ്പെട്ട മുതലാളിത്ത കൂലിയുടമബന്ധമാണ് ഇവിടെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇത് ഇന്ത്യയിലിനിയും പുത്തീകരിക്കാനിരിക്കുന്ന ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ കടമകളെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ സഹായത്തോടെ രൂപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള മുഖ്യമായ സാമ്രാജ്യ വ്യവസായങ്ങളും ചെറുകിട പരമ്പരാഗത വ്യവസായങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലും, വ്യവസായവും കൃഷിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലുമെല്ലാം അടക്കം ഇന്ന് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വികാസ

ത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് ഏല്ലാ അംശങ്ങളിലും അസന്തുലിത സവിശേഷീകരണം നമുക്കു കാണുവാനാകും. ദേശീയ വിഭവലഭ്യതകളുടേയും ദേശീയ ആവശ്യങ്ങളുടേയും താല്പര്യങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സന്തുലിതവും സമഗ്രവുമായ ഒരു വികാസത്തെ പുത്തൻകൊളോണിയൽ ചൂഷക ഉല്പാദനക്രമം തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇന്നു ദേശീയതകളുടെ സ്വയം നിർണ്ണയനപ്രക്രിയ ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമായിത്തീരുന്നു. ഇത്തരമൊരു പ്രക്രിയയ്ക്കു തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നതും അതിനു നേരിടാനുള്ളതും പ്രധാനമായും ഭരണകൂടത്തെയും അതിന്റെ പിന്നിയാളുകളെയും ആണെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതുനേടാനാകുന്നത് ഒരേസമയം സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും ആഭ്യന്തര പിന്തിരിപ്പുത്വത്തിനും എതിരായ സമരത്തിലൂടെയാണ്. മുഖ്യമായും ബുർഷാ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം ഉള്ളടക്കമായി കൊണ്ടുള്ള ദേശീയ വിമോചനത്തിന്റേതായ ഈ കടമ പഴയ രീതിയിലുള്ള ദേശീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവമാകുക സാധ്യമല്ലാത്തതും മറിച്ച് ഒക്ടോബർ സോഷ്യലിസ്റ്റു വിപ്ലവത്തിന്റേയും ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റേയും ഭാഗവും തുടർച്ചയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽമാത്രം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ആവുന്നതുമാണ്.

6. ഇന്ത്യയുടെ മേല്പറഞ്ഞ സവിശേഷതകൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഇന്ത്യയുടെ പൊതുവായ വിമോചനത്തോടൊപ്പം ഓരോ ദേശീയ ജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും വിമോചനത്തിന്റെ പ്രശ്നം മുന്നോട്ടുവരുന്നു. മാത്രമല്ല, ദേശീയതകളുടെ വിമോചനപ്രക്രിയയിലൂടെയേ ഇന്ത്യയുടെ പൊതുവായ വിമോചനം സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. ഈ കടമ പൂർത്തീകരിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാകട്ടെ മുഖ്യമായും സാമ്രാജ്യത്വ, പിന്തിരിപ്പൻ താല്പര്യങ്ങളിൽ ഊന്നിനില്ക്കുന്ന ഇന്ത്യയുടെ ഇന്നത്തെ കൃത്രിമവും അടിചേല്പിച്ചതുമായ കേന്ദ്രീകൃതഘടനയെ തകർക്കാതെ സാധ്യമാവുകയും ഇല്ല. ഓരോ ദേശീയതകളുടേയും ദേശീയ സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതും, സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ സമരങ്ങളിലൂടെ പരസ്പര ബഹുമാനത്തിന്റേയും സാഹോദര്യത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കാവുന്നതുമായ ഒരു പൊതുവായ ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന ഒരു ഫെഡറൽ ഇന്ത്യ നിലവിൽവരുത്തുക എന്നത് ഇന്ന് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുന്നിലുള്ള കേന്ദ്രകടമകളിൽ ഒന്നാണ്. ഇന്നത്തെ ആഗോള അടിസ്ഥാനത്തിൽത്തന്നെ കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ട സാമ്രാജ്യത്വ കരുതകൾക്കതിരുകൈതിരായ സമരത്തിൽ കഴിയാവുന്നത്ര വിപ്ലവമായ ഐക്യം ദേശീയതകളുടെ പൊതു താല്പര്യമാകുകൊണ്ട് അത്തരം ഐക്യം സാധിച്ചെടുക്കേണ്ടത് ഈ ഐക്യം ഒരുവിധത്തിലും നിർബന്ധിതമോ ദേശീയതകളുടെ തുല്യതയെയും പരസ്പരബഹുമാനത്തെയും ഹനിക്കുന്നതോ ആവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണ്. ഇത് ഫെഡറൽ ഇന്ത്യ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ മൂന്നുപാധി മാത്രമല്ല, അതിന്റെ തുടർച്ചയുള്ള നിലനില്പിന്റെയും അടിസ്ഥാനമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

7. ദേശീയ വിമോചനത്തിന്റേയും ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റേയും കടമകളെ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഈ ദേശീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗനേതൃത്വത്തിലുള്ള പുത്തൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ഘട്ടത്തിലെ സവിശേഷ രൂപമാണ്. പുത്തൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമായിക്കാണുന്ന കാര്യവിപ്ലവത്തിന് ഇന്ത്യയിലേതുപോലുള്ള പുത്തൻ കൊ

ജോണിയൽ അവസ്ഥയിൽ പുതിയതും സവിശേഷവുമായ രീതിയിൽ മുറിച്ചുനീക്കുന്ന കാർഷിക ബന്ധങ്ങളിലെ പരിവർത്തനത്തിന് പുതിയ സവിശേഷതകൾ കൈവരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, കൃഷിഭൂമി കർഷകന് ലഭ്യമാക്കുന്നതിലൂന്നിയ ചൈനയിലെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇന്ന് കേരളത്തിലേതുപോലെ ജനീതബന്ധങ്ങൾക്ക് പരിവർത്തനം സംഭവിക്കുകയും എന്നാലതേസമയം കാർഷിക ഉല്പാദനത്തിൽ മുതലാളിത്ത രീതിയിലുള്ള സാമൂഹ്യവല്ലഭരണവും ഭൂകേന്ദ്രീകരണവും നടക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, ഭൂമി തുണ്ടുതണ്ടായിക്കിടക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഉല്പാദനവികാസത്തിന് പ്രധാന തടസ്സമായിരിക്കുന്ന സമ്പദ്ഘടനയ്ക്കകത്ത് ചൈനയിൽ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽ മുന്നോട്ടു വച്ചിരുന്ന സഹകരണകൃഷിയും കൂട്ടുകൃഷിയുംപോലുള്ള സാമൂഹ്യവല്ലഭരണത്തിന്റേതായ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ മുന്നോട്ടുവക്കുകയും വിപ്ലവത്തിന്റെ അടിയന്തിര കടമകളിലൊന്നായി കാണുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. ഈ സവിശേഷതകൾ വിപ്ലവപ്രയോഗത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രക്രിയയിലൂടെ പരിഹരിക്കാവുന്നതും വ്യക്തത കൈവരിക്കാവുന്നതുമായ പ്രശ്നങ്ങളായി കാണേണ്ടതാണ്.

8. കേരളം പുത്തൻ കൊളോണിയൽ പാതയിലുള്ള ഒരു പിന്നോക്ക സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയാണ്. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഇന്ത്യയിലെ ബഹുഭേദഗീയാവസ്ഥയിൽ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ ചലനക്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള മുറടിക്കുന്ന സമ്പദ്ഘടനയും; അതിന്റെ ഭാഗമായ വികൃതവികാസവും, അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും ചേർന്ന് ഒരു ദേശീയത എന്നനിലയിൽ കേരളം അങ്ങേയറ്റം ഗൗരവാവഹമായ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുന്നു. ഇത്തരമൊരു പൊതുക്രമം തകർത്തുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരിക്കലും മുന്നോട്ടുപോകാനാവില്ലെന്ന അവസ്ഥയാണ് കേരളത്തിലിന്നുള്ളത്. ഇത് കേരളത്തിന്റെ ദേശീയപ്രശ്നത്തെ അങ്ങേയറ്റം തെളി പ്രാധാന്യത്തോടുകൂടി ഇന്ന് മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു.

9, ഈ കടമ നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അഖിലേന്ത്യാതലത്തിലെ ഭർണ്ണവർഗ്ഗങ്ങളോടും; സാമ്രാജ്യത്വങ്ങളോടുംമൊപ്പം അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട നാടൻശത്രുവർഗ്ഗങ്ങളെയും എതിർത്ത പരാജയപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. കേരളത്തിൽ പ്രത്യേകമായി പ്രാമുഖ്യമുള്ള ശത്രുവർഗ്ഗങ്ങളിൽ പരമ്പരാഗതമേഖലയിലും, ഇറക്കുമതിമേഖലയിലും ആയി ബന്ധപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്ന, കേരളത്തിലെ വിദേശ അഖിലേന്ത്യാ കയറ്റിറക്കുമതി മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വലിയൊരുവിഭാഗം ഒല്ലാൾ വ്യാപാരമേഖലയുടെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒല്ലാൾ വർഗ്ഗങ്ങളുടെയും വിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രാധാന്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. നാണ്യവിളകളുടെയും ഒരു പരിധിവരെ വിദേശ വിപണിയെ ആശ്രയിച്ചുനില്ക്കുന്ന പരമ്പരാഗത മേഖലകളുടെയും അഖിലേന്ത്യാ വിപണിയിലും വിദേശവിപണികളിലുമുള്ള ആശ്രിതത്വവും ഇതിന്റെ മറുവശത്തു ക്ഷേപവസ്തുക്കളടക്കമുള്ള അവശ്യവസ്തുക്കളുടെ ഇറക്കുമതിയും ഇത്തരമൊരു കൊള്ളവർഗ്ഗത്തെ കാര്യമായിത്തന്നെ നിലനിർത്തുന്നുണ്ട്. ഈ മേഖലയിൽത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്വകാര്യവ്യാപാരവിഭാഗമല്ലാത്ത, സർക്കാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന വിവിധ ബോർഡുകളും, കോർപ്പറേഷനുകളും, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുംപോലുള്ളസ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വ

വിഭാഗം ഈ രംഗത്തു് കാര്യമായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. പൊതുവിൽ ഇവരെല്ലാം വിപ്ലവത്തിന്റെ ശത്രുവു്കളാണു്. ദേശീയജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് വിവിധ സാമ്രാജ്യത്വങ്ങളുടെ ആധിപത്യത്തേയും മുന്പേതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അഖിലേന്ത്യാതലത്തിലുള്ള രേണവു്കളേയും അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട നാടൻ ശത്രുവു്കളേയും എതിർത്തു പരാജയപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടു്.

10 വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃത്വശക്തിയും സഖ്യശക്തിയും താഴെ പറയുന്നവയാണു്.

A തൊഴിലാളിവർഗം

വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃത്വശക്തിയായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ താഴെ പറയുന്ന വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണു്.

a ആധുനിക വ്യവസായ തൊഴിലാളികൾ

പൊതുവിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃത്വശക്തിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവരിൽ ഏറ്റവും സംഘടിതരും ഏറ്റവും ആധുനികമായ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമാണു്. ഈ വിഭാഗം. അതേസമയം ഇവരുടെ പ്രാധാന്യത്തിനനുസൃതമായ വിപ്ലവപരമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലേക്കു് നയിക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ ഇവരുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ നിന്നുതന്നെ തുടങ്ങേണ്ടതുണ്ടു്. പുത്തൻ കൊളോണിയൽ അവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള സാധാധിനങ്ങൾ ഈ വിഭാഗത്തിൽ സ്വയം പ്രകടമാണു്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ പ്രഭുത്വം എ പൊതുവായ വിലയിരുത്തലിനകത്തുമാത്രമായി ഇന്നതിനെ കാണാനാറല്ല. പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വികാസത്തിന്റെ പല വൈകൃതങ്ങളും ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ വിപ്ലവപരമായ സ്വഭാവത്തിൽ അതിന്റേതായ മുദ്രപതിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. തൊഴിലാളിപ്പാത്രം അടക്കം പൊതുവായ സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യപാപ്പരത്വത്തിനകത്തു് ഈ വിഭാഗത്തിനു് ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന താരതമ്യേന മെച്ചപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യസ്ഥാനം, വിപ്ലവപരമായ ഒരു സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടില്ലാതെ രൂപംകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ വിഭാഗത്തിനകത്തു് പഴയ ഫ്യൂഡൽ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ ജാതീയതയുടെ അടക്കം അവശിഷ്ടങ്ങളും ചേരിതിരിവുകളും ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള തകർന്ന ഫ്യൂഡൽ കടംബങ്ങളുടെയും മറ്റും ചൂഷക വർഗ്ഗാടിത്തറയോടൊപ്പം താരതമ്യേന മെച്ചപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചെറുകിട ചൂഷണസാധ്യതകൾ, ഇവയെല്ലാം അടക്കം പല സവിശേഷതകൾ ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ ലളിതമായ വർഗ്ഗവിശകലനത്തെ അപര്യവ്യാപ്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ സവിശേഷതകളെല്ലാം പൊതുവായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനകത്തെ ഒരു വിഭാഗമെന്നനിലയിൽ നേതൃത്വപരമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നതിലെ ഇവയുടേതുമാത്രമായ പങ്കിനെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്.

b പരമ്പരാഗത വ്യവസായ തൊഴിലാളികൾ: മുറടിച്ചതും ക്ഷയോന്മുഖവുമായ പരമ്പരാഗത വ്യവസായമേഖലയിലെ തൊഴിലാളികൾ ഈ മേഖലയുടെ ദുസ്ഥിതിയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന ഇരകളാണു്. തൊഴിൽസ്ഥിരത ഇല്ലാത്തവരും അങ്ങേയറ്റം പാപ്പരായവരും വളരെ മോശപ്പെട്ട ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ ഉള്ളവരും, ആയ ഈ വിഭാഗത്തിനു് സാമൂഹിക പരിവർത്തനം നിർബന്ധിതവും അടിയന്തിരവുമായ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ അതേസമയം തന്നെ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സവിശേഷതയായ ഉല്പാദനത്തിന്റെ ഉയർന്ന സാമൂഹികവല്ല്യരണത്തിന്റെ അഭാവവും കൂലി ഉടമ ബന്ധം നിലനില്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ പല സവിശേഷതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അവയുടെ സാമൂഹിക അവസ്ഥ ഇന്ന് ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ നേതൃത്വപരമായ ശേഷിയിൽ കാതലായ പരിമിതികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. നാല്പതുകളിലും അമ്പതുകളുടെ ആദ്യത്തിലും താരതമ്യേന കേന്ദ്രീകൃതമായിരുന്ന ഉല്പാദന പ്രക്രിയയുടെ അവസ്ഥയിൽ കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക മുന്നേറ്റത്തിൽ നിണ്ണായകമായ പങ്കുവഹിച്ച ഈ വിഭാഗത്തിന് ഇന്ന് വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റം പൊതുവിൽ പരമ്പരാഗത മേഖലയിൽ തുടർന്നുണ്ടായ തുണ്ടുതുണ്ടാക്കൽ പ്രക്രിയയും ആയി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൂടി വീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

C കർഷകതൊഴിലാളികൾ: മുമ്പുപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ സവിശേഷതകളോടുകൂടിയ സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി രൂപം കൊള്ളുകയും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കർഷക തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം പരമ്പരാഗത മേഖലയിലേതുപോലെ തന്നെ ഉല്പാദനത്തിന്റെ മുരടിപ്പും തുണ്ടുതുണ്ടാക്കൽ പ്രക്രിയയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പരിമിതികൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതോടൊപ്പം ജാതീയമായ ബന്ധങ്ങൾ കൂടി ഇന്നും ഈ മേഖലയിൽ പ്രകടമായി തന്നെ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽത്തന്നെ ഏസ്റ്റേറ്റ് മേഖലയിലെ താരതമ്യേന സംഘടിതമായ തൊഴിലാളി വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രശ്നവും പൊതുവിൽ നാണുവിളമേഖലയിലേയും ധാന്യവിളമേഖലയിലേയും തൊഴിലാളികൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരവും എല്ലാം ഇതോടൊപ്പം പ്രത്യേക പരിഗണന അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

B കർഷക വർഗങ്ങൾ

സാമ്രാജ്യത്വ, അഖിലേന്ത്യാ, കത്തക ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഏസ്റ്റേറ്റുകളുടെ ഉടമ വിഭാഗത്തെ മാറ്റി നീത്തിയാൽ പൊതുവിൽ കാർഷിക മേഖല ഒന്നാകെ ഇന്ത്യയിലെ പുത്തൻ കോളോണിയൽ ചൂഷണത്തിന്റെ ഇരകളാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കാർഷിക മുതലാളിത്തം പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വികാസത്തിന്റെ ഭാഗമായിക്കൂടി രൂപമെടുത്തതാണെന്നതുകൊണ്ടും കേരളത്തിലെ നാണുവിളകളുടെ പ്രത്യേക സവിശേഷതകൾ നിമിത്തവും സാമ്രാജ്യത്വ വിപണികളുമായുള്ള കെട്ടുപിണയലുകളും മൂലവും പൊതുവിൽ ചെറുകിട ഇടത്തരം വിഭാഗങ്ങൾ ഒഴിച്ചുള്ള ഇതിലെ ധനിക, കർഷക മുതലാളിവിഭാഗം വിപ്ലവത്തിന്റേയും പ്രതിസന്ധികളുടെയും നിണ്ണായക ഘടകങ്ങൾ ഒഴിച്ചുനിർത്തിയാൽ പൊതുവിൽ പിന്തിരിപ്പുതലത്തെ താലോലിക്കുന്നവരാണു്. ചെറുതും ഇടത്തരവുമായ കർഷക വിഭാഗത്തോടൊപ്പം പൊതുവിൽ പുരോഗമനപരവും ദേശീയ സ്വഭാവമുള്ളതുമായ ഇതിലൊരു വിഭാഗത്തെ പ്രത്യേകിച്ചും ധനിക കർഷകരിലൊരു വിഭാഗത്തെ വിപ്ലവപക്ഷത്തേക്കു നേടി എടുക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ അതേ സമയം ഈ വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള സമരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ നാം കുറച്ചു കാണുകയുമരുതു്.

C തൊഴിലില്ലാപ്പട

കാർഷിക പരമ്പരാഗത വ്യവസായിക മേഖലയുടെ തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയും പൊതുവായ ഉല്പാദന രംഗത്തെ മാനുഷത്തോടൊപ്പം

അശാസ്ത്രീയമായ യന്ത്രവല്ലഭനവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പൂണ്ണമായി തൊഴിലില്ലാത്തവരും ഭാഗികമായി മാത്രം തൊഴിലുള്ളവരും ഉൾപ്പെടുന്ന വമ്പിച്ച തൊഴിലില്ലാപ്പട എന്ന പൊതുവേ വിളിക്കാവുന്ന വിഭാഗം പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ചൂഷണവ്യവസ്ഥ തൊഴിൽരംഗത്തു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള കരുതൽ. സേന കൂടിയാണ്. അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് നിരന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന വലിയ വിഭാഗം തൊഴിൽ അന്വേഷകരേയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഉല്പാദന പ്രക്രിയയിൽനിന്ന് ഏറെക്കുറെ പൂണ്ണമായി മാറി നിൽക്കുന്ന അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ പരിമിതികൾ ഈ വിഭാഗത്തിനുണ്ട്. അതേ സമയം സാമ്രാജ്യത്വ ചൂഷണത്തിന്റെയും ദേശീയ അടിച്ചേൽപ്പിന്റെയും ഫലമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന, ബഹുഭൂരിപക്ഷവും യുവാക്കളായ ഈ വിഭാഗത്തെ ശരിയായി സംഘടിപ്പിക്കാനും രാഷ്ട്രീയമായി നയിക്കാനും കഴിഞ്ഞാൽ സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ ദേശീയ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കാൻ ഈ വിഭാഗത്തിനു കഴിയും.

D ലുമ്പൻ തൊഴിലാളിവർഗം

നാണ്യവിള മേഖലയുടെ ഭാഗമായ കയറ്റിറക്കുമതിയുടേയും പൊതുവിൽ വ്യാപാരമേഖലകളുടേയും പ്രാധാന്യം മൂലം കേരളത്തിൽ ഈ വിഭാഗം വലിയൊരു ശക്തിയാണ്. താരതമ്യേന സംഘടിതമായ ഈ വിഭാഗം വിപ്ലവപരമായ സമരങ്ങളുടെയും ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും അഭാവത്തിൽ ഇന്ന് ഒരു പരിധിവരെ പ്രതിവിപ്ലവശക്തികളുടെ കൈകളിൽ കളിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും ഈ വിഭാഗത്തേയും വിപ്ലവത്തിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് നേടി എടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.

E സർക്കാർ, സർവ്വീസ് മേഖലയിലെ ജീവനക്കാർ

കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാരും ഗതാഗതം, വാർത്താവിനിമയം, വിദ്യുച്ഛക്തി, വിദ്യാഭ്യാസം, ചികിത്സാരംഗം, ബാങ്കിംഗ് വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സർക്കാർ മേഖലയിലും സ്വകാര്യ മേഖലയിലും ഉള്ള സർവ്വീസ് ജീവനക്കാരും മാനസികവും കായികവുമായ അദ്ധ്വാനം വീല്ക്കുന്നതിലൂടെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസ്വഭാവം ഉള്ളവരായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ വ്യാവസായിക മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികളെപ്പോലെ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വികാസം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ആന്തരിക വൈരുദ്ധ്യത്തിന് വിധേയരും ആണ്. നിരവധി ലക്ഷം വരുന്ന ഇവരിൽ സർക്കാർ പൊതുമേഖല സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ചെറുകിട ഉദ്യോഗസ്ഥ വിഭാഗം പുത്തൻ കൊളോണിയൽ സവിശേഷതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും അടിമടി അടിമതിഗ്രസ്തവുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വത്തിന്റെ അനുബന്ധം കൂടിയാണെന്നതും ഇവരുടെ സ്വഭാവത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. ഇന്ന് ഇവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം സംഘടിതരാണെങ്കിലും നേതൃത്വം പരിഷ്കരണ, തിരുത്തൽ വാദ ശക്തികളുടെ കയ്യിലാണ്. ഇവർ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വത്തിന്റെ അനുബന്ധം ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അതിന്റെ ബഹുവിധേന ഉള്ള അടിച്ചമർത്തലുകൾക്കും മാനസികവും ശാരീരികവുമായ അദ്ധ്വാനം വീല്ക്കുന്നതുവഴി ചൂഷണത്തിനും വിധേയരാണ്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ അവർ ഭരണകൂടവുമായി വൈരുദ്ധ്യത്തിൽ വർത്തിക്കുകയും വിപ്ലവത്തിന്റെ സഖ്യശക്തിയായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

F വിദ്യാർത്ഥികൾ

സാക്ഷരതയിൽ ഏറ്റവും മുന്നിൽനില്ക്കുന്ന കേരളത്തിലെ 5-14 പ്രായ പരിധിയിലുള്ളവരിൽ 90 ശതമാനവും, 14-20 പ്രായപരിധിയിലുള്ളവരിൽ 65 ശതമാനവും വിദ്യാർത്ഥികൾ ആണ്. ഇപ്പോൾ ഇവരുടെ സംഖ്യ മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ $\frac{1}{3}$ ഭാഗം വരും. തീർത്തും ഒരു പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ ഹരകളാണിവർ. ഇന്നത്തെ പീന്തിരിപ്പൻ തിരുത്തൽവാദ സ്വാധീനത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ച് ദേശീയവും ജനാധിപത്യപരവുമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ ഇവരെ അണിനിരത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ യുവാക്കളോടൊപ്പം ഇവർക്ക് ഇവിടത്തെ ദേശീയ നവോത്ഥാനത്തിലും സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധസമരത്തിലും ഒരു പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുവാൻ കഴിയും.

G ചെറുകിട, ഇടത്തരം, മുതലാളി വർഗ്ഗം

പുത്തൻ കൊളോണിയൽ സമ്പദ്ഘടനയുടെ ക്രമത്തിനകത്ത് വളർന്നു വരുന്നവരും അതിന്റെ അനുബന്ധമായി നിലനില്ക്കുന്നവരുമാണെങ്കിലും ഈ വിഭാഗം പൊതുവിൽ അഖിലേന്ത്യാ, സാമ്രാജ്യത്വ കന്തകശക്തികളുടെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെയും വിവിധതരം നെരുക്കലുകൾക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല ഇവർ പലപ്പോഴും പാപ്പരീകരിക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ഇവയിലെ ചെറുകിട ഇടത്തരം വ്യാപാരിവർഗ്ഗത്തേയും, പരമ്പരാഗതവ്യവസായ മേഖലയിലെ മുതലാളിമാരേയും ചെറുകിട സ്വത്തുടമകളേയുമെല്ലാം വേർതിരിച്ച് കാണേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുവിൽ സാമ്രാജ്യത്വ അഖിലേന്ത്യാ ബുർഷ്വാ വിഭാഗങ്ങളെ വല്ലവിധേനയും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇവയുമായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒത്തുതീർപ്പുകളിലെത്തി പിടിച്ചു നില്ക്കുവാൻ തുല്യ വളരെ കൂടുതലാണെങ്കിലും പലവിധ നെരുക്കങ്ങൾമൂലം പാപ്പരീകരിക്കപ്പെടുകയും വികാസം മുറടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ വിഭാഗത്തിലെ ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗം വിപ്ലവത്തിന്റെ വികാസത്തോടൊപ്പം വിപ്ലവത്തിന്റെ പക്ഷത്തേക്കു വരുന്നതാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ബഹുദേശീയവസ്ഥയും, അതിന്റെ ഭാഗമായി അടിച്ചമർത്ത് അനുഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥയും (ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും) ദേശീയ വിമോചനത്തിന്റേതായ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇവർക്കുള്ള പങ്കിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരെല്ലാം പുറമെ മറ്റ് പുരോഗമന ദേശീയ ജനാധിപത്യ ശക്തികളെയും വിഭാഗങ്ങളെയും വ്യക്തികളെയുമെല്ലാം വിപ്ലവത്തിന്റെ മിത്രങ്ങളായി കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്.

11 a) സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നം

വർഗ്ഗപരവും ജാതീയവുമെല്ലാമായ അടിച്ചമർത്ത്വങ്ങൾക്കു പുറമെ പുരുഷ മേധാവിത്വത്തിന്റെയുടെ ബലിയാടുകളാണ് ഇന്ന് സ്ത്രീകൾ. ശാരീരികവും മാനസികവുമായി, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വെളിച്ചമേല്ക്കാതെ സ്ത്രീകൾ ഇന്നത്തെ പുരുഷമേധാവിത്വത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കടുംബ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കകത്ത് പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യാരാശിയുടെ ഈ പകുതിയുടെ വിമോചനത്തിന്റെ പ്രശ്നവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ഏതൊരു സാമൂഹ്യമാറ്റവും അസാധ്യമാണ്. മാത്രമല്ല പുരുഷമേധാവിത്വപരമായ ഇന്നത്തെ കടുംബഘടന വ്യവസ്ഥാപിത ക്രമത്തെ പുനരുല്പാദിപ്പിച്ചുറപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം കൂടിയാണ്. ഇതര സാമൂഹ്യവർഗ്ഗങ്ങളെ

എന്നതിലുപരി സ്വന്തം പകുതിയുടെ നേരെ തന്നെയുള്ള ഈ മേധാവിത്തപരമായ അടിച്ചമർത്തലും കടുംബഘടനയും സമൂഹത്തിന്റെയും പൊതുവിൽ മനുഷ്യാരാഗിയുടെയും പുരുഷന്റെ തന്നെയും ആത്മീയ അടിമത്തത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ പ്രശ്നമാണ്. മതപരവും സാമൂഹ്യആചാരപരവുമെല്ലാമായി സ്രീകൾക്കേർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ വിലക്കുകളും ഇല്ലാതാക്കുകയും, സ്രീധനവും സ്വത്തവകാശങ്ങളിലുള്ള വിലക്കുകളുമടക്കം സ്രീകളെ രണ്ടാംകിടയാക്കി മാറ്റുന്നത് ഇല്ലാതാക്കുകയും, തുല്യജോലിക്ക് തുല്യവേതനം ഉറപ്പുവരുത്തുകയും, സ്രീയെ ഒരു ഉപഭോഗ വസ്തുവായിക്കാണുന്ന സംസ്കാരത്തിനെതിരെ പൊരുതുകളും, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും സ്രീക്ക് പുരുഷന് തുല്യമായ സ്ഥാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതും ദേശീയ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ കടമയാണ്. ഉല്ലാഭനമേഖലയിലെ വർഗ്ഗഘടനയുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ പ്രത്യുല്പാദന ബന്ധങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണവും നീണ്ടുനില്ക്കുന്നതും ബഹുവ്യവമായ ഒരു വിപ്ലവീകരണ പ്രക്രിയയിലൂടെ മാത്രമേ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനാകൂ.

b ജാതിമതഘടനക്കെതിരായ സമരം.

കേരളത്തിലെ വർഗ്ഗബന്ധങ്ങൾ നല്ലൊരു പരിധിവരെ ജാതിമതഘടനയുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ഉദയം ചെയ്ത മുതലാളിത്ത ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളുടേയും, അതോടനുബന്ധപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലും ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിലുമായി ഉയർന്നുവന്ന സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും സാമൂഹ്യ രാഷ്ട്രീയഘടനയിലുണ്ടായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേയും, മാറ്റങ്ങളുടേയുമെല്ലാം ഫലമായി ഇവിടുത്തെ ജാതിഘടനക്കും ഉലച്ചിൽ തട്ടുകയും, ജന്മികടിയായ വ്യവസ്ഥക്കുറഞ്ഞ ജാതിഘടനയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ മതലീക. മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക നാണയസമ്പദ്ഘടനയുടേയും അതിന്റെ ഭാഗമായി സാമ്പത്തിക അടിത്തറയും, ഉപരിഘടനയും തമ്മിലും, ഇതിൽതന്നെ രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായ ഘടകങ്ങൾ തമ്മിലും എല്ലാം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂടുതൽ കൂടുതലായ വേർപിരിയലിന്റേയും എല്ലാം ഫലമായി ജാതിയെക്കുറിച്ച് പൊതുവിൽ മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ട ധാരണകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി പുതിയ സവിശേഷതകൾ ആജ്ജിച്ചു കൊണ്ട് കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണവും വ്യത്യസ്തവുമായ രൂപഭാവങ്ങൾ അതു കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭരണരാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യരംഗത്തു് അതിന്റെ ആധിപത്യം ഈ മാറ്റങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പുതിയ രീതിയിൽ പുനർ റൂഡീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ ശ്രമത്തിലുമാണിത്. കൊളോണിയൽ ബുർഷ്വാസിയുടെ മേധാവിത്തത്തിൻ കീഴിൽ ഇവിടെ നടന്ന് മുതലാളിത്തപരിവർത്തനത്തിലും എല്ലാ വൈകല്യങ്ങളും ഇവിടെത്തെ ജാതിമത ഘടനയുടെ പരിവർത്തനത്തിന്റെ അതിന്റേതായ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഇപ്പോഴും ഇവിടെത്തെ സാമ്പത്തിക വർഗ്ഗഘടനയും ജാതിമതഘടനയും നമ്മിലുള്ള കെട്ടുപിണയൽ വലിയൊരളവിൽ പരിരക്ഷിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. കാർഷിക ഉല്പാദന ബന്ധങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്ന ജാതിമേധാവിത്തഘടനയുടെ തകർച്ച കാർഷികബന്ധങ്ങളിലെ മതലീകമായ പരിവർത്തനങ്ങളോടും ജനാധിപത്യപരമായ കാർഷിക വിപ്ലവത്തിന്റെ പുത്തികരണത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ട മാത്രമേ സാധ്യമാക്കാനാവൂ.

ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഭൂമിയിൽ കടിയായ അവകാശം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവരും അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് പുറത്തായിപ്പോയവരുമായ അധസ്ഥിത വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രശ്നം കേരളത്തിലെ ജാതിവിരുദ്ധസമരത്തിൽ നിണ്ണായകപങ്കുവഹിക്കുന്നു. വിവിധ ജാതികളും ഉപജാതികളുമായി വിഘടിച്ചുനില്ക്കുന്ന അധസ്ഥിതവിഭാഗങ്ങളുടെ അകത്തുതന്നെ നടക്കുന്ന ജാതിക്കെതിരായ സമരത്തിന്റേയും പൊതു ഐക്യത്തിന്റേയും ഭാഗമായി ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ മുൻകൈയും മുഖ്യ പങ്കാളിത്തവും ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ വിപ്ലവവുമായി കണ്ണിചേർക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ജാതിമേധാവിത്തത്തിനെതിരായ സമരത്തിന് വിജയം വരിക്കാനാവൂ. ജാതിമേധാവിത്തത്തിനെതിരേയും ജാതിസ്ഥാപനങ്ങൾക്കെതിരേയുമുള്ള സമരം ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ അടിത്തറകടമയായെടുക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ജാതി സമൂഹത്തിലുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന വിഘടിതാവസ്ഥയും മുറിവുകളും എല്ലാം കേവലമായി ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതും ജാതിമേധാവിത്തത്തിനെതിരായ സമരവുമായി കണ്ണിചേർക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിനുശേഷവും അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു കടമയായി കാണേണ്ടതുണ്ട്.

c ഗോത്രവിഭാഗങ്ങൾ

ഇടുക്കി, വയനാട് ജില്ലകളിലും മറ്റു മലയോരപ്രദേശങ്ങളിലുമായി കേരളത്തിലെ ലക്ഷങ്ങൾ വരുന്ന ഗോത്രവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രശ്നം പ്രത്യേക പരിഗണനയർഹിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യ വികാസത്തിന്റെ വളരെ താഴ്ന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ പെടുന്നവരും, ഏറെ വികസിച്ചവയല്ലെങ്കിലും സ്വന്തമായ ഭാഷകളുള്ളവരും എല്ലാമായ വിവിധ ഗോത്രങ്ങൾ ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്നു. സാമൂഹ്യവികാസത്തിന്റെ പൊതുധാരയിൽനിന്ന് വേറിട്ടു നില്ക്കുന്ന ഈ വിഭാഗങ്ങൾ ഇന്നേറ്റവും ക്രൂരമായ ചൂഷണത്തിനും സാമൂഹ്യവും സംസ്കാരികവുമായ എല്ലാ വിധേനയുമുള്ള അടിച്ചമർത്തലിനും വിധേയരാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്വന്തമായി ഭൂമിയുള്ളവരും സർക്കാരിൽനിന്നു ഭൂമി ലഭിച്ചവരുമായ ചെറിയൊരു വിഭാഗമുള്ളപ്പോൾ തന്നെ ഒരു വിധേനയുമുള്ള സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലേക്ക് വികസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത തങ്ങളുടെ പിന്നോക്കാവസ്ഥയുടെ നേരെ ആധുനിക സമൂഹത്തിന്റെ കടന്നുകയറ്റം മൂലം പൊതു സ്വത്തായുപയോഗിച്ചിരുന്ന വനഭൂമിയിൽനിന്നും മറ്റുമടക്കം എല്ലാത്തരം ജീവനോപാധികളിൽനിന്നും പുണ്ണമായും അകറ്റി മാറ്റപ്പെട്ടവരാണ് ഇതിലെ ഒരു വിഭാഗം. വൈവിധ്യപൂർണ്ണവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ഭേദേ നരവംശശാസ്ത്രപരവും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രപരവുമായ പ്രശ്നങ്ങളുൾപ്പെടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ പ്രശ്നം വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെയും ശാസ്ത്രീയമായും പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഭാഷാപരവും സംസ്കാരികവും സാമൂഹ്യവുമെല്ലാമായ ഈ ഒരോരോ ഗോത്രസമൂഹങ്ങളുടേയും തനിമക്കെതിരെയുള്ള എല്ലാത്തരം കടന്നാക്രമണങ്ങളേയും ചെറുത്തുകൊണ്ടുതന്നെ ആധുനികസമൂഹവുമായി ഇവയെ എങ്ങനെ ഉൾഗ്രമിക്കണമെന്ന പ്രശ്നം ഇനിയും ആഴമേറിയ പഠനം അർഹിക്കുന്നതും ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പരിഹരിക്കാവുന്നതുമായ ഒന്നാണ്. എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ പൊതുധാരയിലേക്ക് ഈ വിഭാഗങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം അടിയന്തിര പരിഗണനയർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

12. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ നേതൃത്വത്തിൽ മുകളിൽപറഞ്ഞ പുരോഗമനകാരികളായ വർഗ്ഗങ്ങളുടെ വിശാലമായ ഐക്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നത് ദേശീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉപാധികളിലൊന്നാണ്. ഇത് വിപ്ലവമുന്നേറ്റങ്ങളുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ അയവേറിയതും പ്രശ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും അടവുപരവുമായ ടേറ്റേർ ഐക്യമുന്നണികൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിലൂടെയും വിപ്ലവ സമരങ്ങളുടെ വളർച്ചയിലൂടെയും ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണ്.

13. പുത്തൻ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ, ജനകീയ രാഷ്ട്രീയധികാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥാപിത സമരമർഗ്ഗങ്ങൾക്കും വ്യവസ്ഥാപിത ക്രമത്തിനകത്തുനിന്നുകൊണ്ടോ കഴിയുന്നതല്ല. നിലവിലുള്ള പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വ്യവസ്ഥയെയും അതിന്റെ ഭാഗവും സായുധശക്തിയിലധിഷ്ഠിതമായ ഭരണകൂടത്തെയും തകർക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ഇതു സാധ്യമാവൂ. ഇതാകട്ടെ ദീർഘകാലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ജനകീയ പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ മാത്രം സാധ്യമാവുന്നതുമാണ്. രാജ്യവ്യാപകവും ദേശവ്യാപകവുമായ ബഹുജന പ്രക്ഷോഭ സമരങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുകയും സായുധസമരത്തെ ഇതുമായി കണ്ണിചേർക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

14. വിവിധ മേഖലകളിൽ മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സഹകരണ മേഖലകൾ വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുളളപ്പോൾത്തന്നെ വ്യവസ്ഥാപിത ചൂഷക ക്രമത്തിനകത്ത് അതിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന സഹകരണസംഘങ്ങളെ ദേശീയ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ ഭാഗമായി രൂപംകൊള്ളുന്ന സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചു കാണേണ്ടതുണ്ട്. വ്യവസ്ഥാപിത ക്രമത്തിന്റെ ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ ഇന്ന് പ്രധാനമായും പിന്തിരിപ്പനായ ഇത്തരം സഹകരണ സംഘങ്ങളിലെ അധികാരി വിഭാഗത്തെയും ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെയും പുത്തൻ കൊളോണിയൽ തന്ത്രങ്ങളുടെയും ഭാഗമായിക്കഴിഞ്ഞ രാഷ്ട്രീയ നേതൃവൃന്ദങ്ങളെയും ഒരു പുതിയതരം ചൂഷക വിഭാഗങ്ങളെന്ന നിലയിൽ കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഭരണകൂടവും ബഹുവിധ ഭരണസ്ഥാപനങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് പുത്തൻ കൊളോണിയൽ അവസ്ഥയിൽ ഈ വിഭാഗം കൈവരിച്ചിരിക്കുന്ന സവിശേഷതകൾ ഇന്നു കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള പഠനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

15. സാമ്പ്രദേശീയാടിസ്ഥാനത്തിൽത്തന്നെയുള്ള മൂലധന കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമായതും മൂലധന സമ്പ്രദായം, സാങ്കേതിക സാമ്രൂഢമായതും (highly technologised), ഭൂജൈവവിഭവ ലഭ്യതയുമായും ഭൂജൈവഘടകങ്ങളുമായും സത്തുലിതത്വത്തിൽ വർത്തിക്കാത്തതും, നൂററാണ്ടുകളിലൂടെ ഒരു ദേശീയ ജനത നേടിയെടുക്കുന്ന ദേശീയ അന്തരീക്ഷത്തിനിണങ്ങുന്ന ദേശീയ പാരമ്പര്യത്തെ തീർത്തും കയ്യൊഴിക്കുന്നതും ആയ അശാസ്ത്രീയമായ വികസന നയമാണ് ഇന്ന് കേരളത്തിൽ നടപ്പാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിന് സമാന്തരവും അനുപരകവുമായി ജനങ്ങളിൽനിന്ന് കൂടുതൽ കൂടുതൽ അന്യവും ബീഭത്സവുമായ അധികാര കേന്ദ്രീകരണവും മറുവശത്ത് നടക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥക്കെതിരായ നിരന്തര സമരത്തിലൂടെ ജനകീയ ജനാധിപത്യ അധികാരശക്തി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഒരു വികേന്ദ്രീകൃത സാമ്പത്തിക, സാമൂഹ്യ, രാഷ്ട്രീയ ഘടനയുടെ രൂപം നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

16. പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ചൂഷണക്രമം അതിന്റെ നിലനില്പിനാവ

ശൃംഗായ സാമൂഹ്യാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഇവിടത്തെ പഴയ യാഥാസ്ഥിതിക സംസ്കാരത്തിന്റെയും വൈദേശിക അടിമ മനോഘടന സൃഷ്ടിക്കുന്ന കൊളോണിയൽ സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഒരവിശുദ്ധ സഖ്യത്തെ വളർത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ചൂഷണക്രമത്തിൽ ഇന്നത്തെ പ്രചരണബോധ മാധ്യമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പങ്കുകൂടിയാവുമ്പോൾ ഈ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ സംസ്കാരത്തിനെതിരായ സജീവമായ സമരത്തിന്റെ പ്രസക്തി വളരെയധികം വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ജനാധിപത്യസംസ്കാരത്തിന്റെയും ബോധത്തിന്റെയും വികാസത്തിന് തടസ്സമായി വർത്തിക്കുന്ന വഴിക്കു വച്ച് തടസ്സപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും പുത്തൻ കൊളോണിയൽ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി വികൃതവല്ല്യരീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ദേശീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കടമകൾ ഇന്ന് വിപ്ലവശക്തികൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

പുത്തൻ ജനാധിപത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമായ ദേശീയ നവോത്ഥാന പ്രക്രിയയുടെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ് ജാതിക്കെതിരെയും മതനിരപേക്ഷതയ്ക്കുവേണ്ടിയും നടത്തുന്ന സമരം. ഇന്ന് പുത്തൻ കൊളോണിയൽ പിന്തിരിപ്പത്തത്തിന്റെ കൈയിലെ മുഖ്യ ഉപകരണങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു ജാതിമത മേധാവിത്തവും പുനർജീവനശക്തികളും സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക മേഖലയിലെ നവോത്ഥാനത്തെ സാംസ്കാരിക തലത്തിലും നിന്നുകൊണ്ട് ഇവ ആഭ്യന്തര വൈദേശിക പിന്തിരിപ്പത്തത്തിനെതിരായ ബഹുജന ഐക്യത്തെ വിഘടിപ്പിക്കുകയും ദേശീയോദ്ഗ്രഥന പ്രക്രിയയിൽ ഗുരുതരമായ തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിനെതിരായ സമരവുമായി ശരിയായി കണ്ണിചേർന്നുകൊണ്ടല്ലാതെ ഇന്ന് ദേശീയ വിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിനും, വ്യക്തമായ സമരത്തിന് പൊതുവിൽത്തന്നെയും മുന്നോട്ടു പോവാനാവില്ല.

17 സാമ്രാജ്യത്വപരതകളുടെയും, സാമ്രാജ്യത്വത്തിനു വിട്ടുപണി ചെയ്യുന്ന ആഭ്യന്തര പിന്തിരിപ്പത്തത്തിന്റെയും ചൂഷണത്തെ പുണ്യമായും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതും അവരുടെ വസ്തുവകകൾ നഷ്ടപരിഹാരം കൂടാതെ പിടിപ്പെടുക്കുന്നതും ദേശീയവും ജനാധിപത്യപരവുമായ ഏല്ലാ വ്യക്തികളുടേയും പങ്കാളിത്തമുള്ളതുമായ തൊഴിലാളിവ്യക്തികളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ ഘടനയാണ് ദേശീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ അടിയന്തിര ലക്ഷ്യം.

18 എന്നാലതേസമയം തന്നെ ഇത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെയും ലോകതൊഴിലാളിവ്യക്തി വിപ്ലവത്തിന്റെയും ഭാഗവും സാമ്യ ദേശീയ വിപ്ലവത്തിന്റെ കടമകൾ പുത്തീകരിക്കുന്നതിലേക്ക് തൊഴിലാളിവ്യക്തികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നേറുകയും ചെയ്യുന്ന പുത്തൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം തന്നെയാണ്.

കേരള സംസ്ഥാന ഘടകം

സി.ആർ.സി: സി.പി.ഐ. (എം. എൽ.)

സി. പി. ഐ (എം. എൽ.)
(കേന്ദ്രപുനഃസംഘടനാ കമ്മിറ്റി)
കേരള സംസ്ഥാനഘടകത്തിന്റെ
വിപുലീകൃതയോഗം അംഗീകരിച്ച
രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയം

1. ഇന്ത്യയിലെയും പ്രത്യേകിച്ച് കേരളത്തിലെയും രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക മേഖലകൾ അതുതപ്തവും അസാധാരണവുമായ ഒരു പ്രതിസന്ധിയെ ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യവസായിക മേഖലയാണെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള പല ഫാക്ടറികളും തകരുകയും പൂട്ടിയിടുകയും തകർച്ചയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റൊരത്തു് ചില പുതിയ ആധുനികവും സാങ്കേതിക സാമ്പ്രദായ വ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതു് പ്രതിസന്ധിക്ക് ആഴം കൂട്ടുന്നതു് ഉള്ളു. കാർഷിക മേഖലയിൽ കർഷകരുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് ആന്തരികമായ ശരിയായ വില ലഭിക്കാത്തപ്പോൾ കൃഷിക്കാർക്കുവശമായ വ്യാവസായിക ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില നിരന്തരം വർദ്ധിക്കുന്നു. ബഹുരാഷ്ട്ര-അഖിലേന്ത്യാ കർഷകങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസരണമായി വിപണി നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതും, പുതിയ പുതിയ കാർഷിക വിളകൾ കൃഷിചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതും ഇടത്തുകാരുടെ ചൂഷണവും മൂലം കൃഷിക്കാരുടെ ജീവിതാവസ്ഥ ദുസ്സഹമാകുന്നു. ഉപഭോക്താവസ്ഥകളുടെ വില നിരന്തരം വർദ്ധിക്കുന്നു. ഒരുഭാഗത്തു് തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരത്തു് ഈ അവസ്ഥയെത്തന്നെ കൂടുതൽ രൂക്ഷമാക്കുവിധം ആധുനിക സാങ്കേതികവൽക്കരണത്തിനും കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷനും മറ്റും ആക്കംകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ആധുനികവൽക്കരിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ സാമ്രാജ്യത്വാശ്രിതത്വവും വരേണ്യവൽകൃതവമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേന്ദ്രസംസ്ഥാനബന്ധങ്ങളുടെ പുനഃസംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് വ്യവസ്ഥാപിത പ്രതിപക്ഷ കക്ഷികൾപോലും സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുകയും അതിനായി കമ്മീഷൻകളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് രേണഘടനയിൽ ഏഴുതിവച്ചിരിക്കുന്നതു് എത്ര പൊള്ളയാണെന്നു് തെളിയിച്ചുകൊണ്ടു്, വളർന്നുവരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ദേശീയാഭിലാഷങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ടു്, കേന്ദ്രഭരണകൂടം കൂടുതൽ കൂടുതൽ കേന്ദ്രീകൃതവും ഇന്ത്യയിലെ

മുഴുവൻ ദേശീയതകളെയും പൊതുമാർദ്ദകനമാണെന്ന വസ്തുത അനുഭവം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വസ്ത്രീയതയും മതമൗലികവാദങ്ങളും ഏറ്റവും പുതിയ രൂപങ്ങളിൽ രൂക്ഷമായി ഉയർന്നുവരുമ്പോഴും ഭരണകൂടം പ്രത്യക്ഷത്തിൽത്തന്നെ അതിന്റെ പ്രചാരകനും വക്താവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

2. ഇത്തരമൊരവസ്ഥ നിലനില്ക്കുത്തന്നെ ഇവക്കെല്ലാം എതിരായിട്ടു നിലന്നവരെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ശക്തികൾക്കുതന്നെയും ഇവക്കെതിരെ ഫലപ്രദമായി എറണങ്കിലും ചെയ്യാൻ ആകുന്നില്ല. തൊഴിലാളികളെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പോയിട്ട് സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള സമരങ്ങൾ പോലും തിരിച്ചടികളെ നേരിടുന്ന അവസ്ഥയാണു് തൊഴിൽമേഖലയിൽ നിലനില്ക്കുന്നതു്. തൊഴിലില്ലായ്മക്കെതിരായ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്കു് പുതിയ തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവസ്ഥ പോയിട്ട് ഉള്ള തൊഴിൽ സാധ്യതകൾ പോലും പരിരക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. കാർഷികമേഖലയിലും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും മറ്റൊല്ലാ മേഖലകളിലും അവസ്ഥ ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല. ഇവക്കെതിരെ സമരങ്ങൾ കൂടികൂടി വരുമ്പോൾ തന്നെ, അവയൊന്നിന്നും ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ മേഖലകളിലെ പ്രതിസന്ധി രൂക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ കാര്യമായിട്ടൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിവിശേഷമാണു്. എല്ലാവരും ഏറ്റവും ശബ്ദമായതുമായി എതിർക്കുന്നവയും ശരിയല്ല എന്നു കരുതുന്നവയുമായ കാര്യങ്ങൾ എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും എല്ലാവരും കാണുക നിരന്തരം ശക്തിപ്പെട്ടുവരുന്നു.

3. വളർന്നുവരുന്ന ബഹുജനപ്രക്ഷോഭങ്ങളും ഏറ്റവും ചെറിയ ജനകീയ പ്രതിഷേധങ്ങൾ പോലും അടിച്ചമർത്തപ്പെടുകയും ഭരണകൂടം ഏറ്റവും കൂടുതൽ കേന്ദ്രീകൃതവും സ്വേച്ഛാധിപത്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടതുമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അവകാശങ്ങൾ പോലും മെല്ലെമെല്ലെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അധികാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകൃതത്വം എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസ്ഥ ഇന്ത്യയുടെ ബഹുദേശീയാവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുതിയ തരത്തിലുള്ള സമരങ്ങൾക്കു് പശ്ചാത്തലമൊരുക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവയ്ക്കു് ബോധപൂർവ്വമായ നേതൃത്വം നൽകുന്നതിനു് വിപ്ലവശക്തികൾക്കു് കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

4. ഇതെല്ലാം ചേർന്നു് ഇന്ത്യയിലെ, പ്രത്യേകിച്ചും കേരളത്തിലെ, സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയരംഗം അതിവേഗമായി ഒരു വിഷമവൃത്തത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്ന അവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രതിസന്ധിയും സമരങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്നു് ഈ വിഷമവൃത്തം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവതരമായിരിക്കുന്നതു് വ്യവസ്ഥാപിത രാഷ്ട്രീയക്രമത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള വ്യവസ്ഥാപിത പരിഹാരങ്ങൾ തേടുന്നതുകൊണ്ടാണു്. നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയുടേയും ഭരണകൂടത്തിന്റെയും മൗലികവർഗ്ഗഘടനയെ തിരിച്ചറിയുകയും അവയെ മാറ്റിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള മൗലിക

മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടുകയും, വർഗ്ഗബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ഇത്തരമൊരു മൗലികപരിഹാരത്തിനുള്ള ശ്രമവുമായി കണ്ണിചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ഈ വിഷമവൃത്തത്തിൽനിന്നും പുറത്തുകടക്കുവാനാവുകയുള്ളൂ.

എന്താണ് ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്വഭാവം

5. '47 ന് മുൻപും പിൻപുമുള്ള ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഘടനയേയും അതിനുള്ള മാറ്റങ്ങളെയും ശരിയായി തിരിച്ചറിയുന്നതിലൂടെയാണ് ഇത് നിർണ്ണയിക്കാനാവുക. ദീർഘകാലത്തെ കൊളോണിയൽ ഭരണം വളർത്തിയെടുത്ത ഇന്ത്യയുടെ കേന്ദ്രഘടനയും ഭരണകൂടവും, സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമെല്ലാമായ അതിന്റെ ഘടനയെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ പൊതുവിൽ '47 ന് ശേഷവും തുടരുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. പ്രത്യക്ഷകൊളോണിയലിസം ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ പുതിയൊരു മാറ്റത്തിന് വിധേയമാവുകയും ബഹുരാഷ്ട്രകൗതകകളും അന്തർദ്ദേശീയ സാമ്രാജ്യത്വ വായ്പാ ഏജൻസികളും എല്ലാം ചേർന്നുള്ള സാമ്രാജ്യത്വ ചൂഷണത്തിന്റെ പുതിയൊരു മുഖം തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി '47-ലെ അധികാരക്കൈമാറ്റത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതോടെ സങ്കീർണ്ണവും ദുർഘടവുമെന്ന തോന്നിക്കുന്ന ഈയവസ്ഥയുടെ കരുക്കഴിഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നത് നമുക്കു കാണാം. പ്രത്യക്ഷകൊളോണിയൽ ഭരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അതിന്റെ ആഭ്യന്തര സഹായികളായി വളർന്നവൻ അവിഭേദകതകളും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെതന്നെ പുതിയ അന്താരാഷ്ട്രസാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ ശക്തികളും ചേർന്നുണ്ടായ ഒരു പുതിയ ശാക്തീകകൂട്ടുകെട്ട് പ്രത്യക്ഷ കൊളോണിയലിസത്തിന് പകരംവയ്ക്കുകയാണിവിടെ ചെയ്തത്. സാമ്രാജ്യത്വം മുൻപിവിടെ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ എല്ലാ പിൻതിരിപ്പൻ ശക്തികളുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഫ്യൂഡൽ ശക്തികളുമായി ഐക്യപ്പെടുന്ന നയം പുതിയ രൂപത്തിൽ അതുതുടർന്നുവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ദേശീയതകളുടെ വികാസത്തെയും സ്വന്തംകാലിലുള്ള നിലനില്പിനെയും സ്വാശ്രയത്വത്തെയും ഗുരുതരമായി അപകടപ്പെടുത്തുംവിധം ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം തുടൻ വന്നിരുന്ന കൊളോണിയൽ നയം ഈ പുതിയ സാമ്രാജ്യത്വ-അവിഭേദത്വ ഭരണവർഗ്ഗകൂട്ടുകെട്ടും തുടൻകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാംമൂലം '47 ലെ അധികാരക്കൈമാറ്റം കൊളോണിയൽ കാലഘട്ടത്തിൽതന്നെ ഇവിടെ നിലനിൽക്കുകയും വളർന്നുവരികയും ചെയ്തിരുന്ന നാനാമണ്ഡലങ്ങളിലെയും പ്രതിസന്ധികളെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് പകരം സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വികാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവയെ പുതിയൊരു തലത്തിലേക്കെത്തിക്കുകയും കൂടുതൽ തീവ്രമാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നു കാണാം. ബ്രിട്ടീഷ് വിരുദ്ധസമരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അധികാരത്തിലെത്തിയ ശക്തികളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ഭാഗികമായെങ്കിലും അവയുണ്ടെന്ന് തോന്നിച്ചിരുന്ന സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ സ്വഭാവം ക്രമേണ പൂർണ്ണമായി അവ കൈയൊഴികയും പ്രത്യക്ഷമായിതന്നെ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വ്യവസ്ഥയുടെ നഗ്നവക്രമാക്കളായി അവ രംഗത്തു വരികയുമാണുണ്ടായത്. ഇത് ഇതര ഏഷ്യൻ-ആഫ്രിക്കൻ-ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ലതാനും.

6. '60-കളിലും '70-കളിലുമായി ഇന്ത്യയിൽ ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ പുതിയ നയസമീപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ വർദ്ധമാനമായ തള്ളിക്കയറ്റവും അതു സൃഷ്ടിച്ച രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയും തന്നെയാണ്, ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടം പിൻതുടർന്നിരുന്ന കൊളോണിയൽ ആശ്രിതത്വഘടനയുടെ ഭാഗമായി, '80-കളുടെ ആദ്യം IMF-ൽനിന്ന് ലീമൻ വായ്പയെ ആശ്രയിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് ഇന്ത്യയെ കൊണ്ടുവന്നെത്തിച്ചത്. ഇതുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുവേണം കഴിഞ്ഞ രണ്ടുതന്നെ വർഷങ്ങളായി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക നയസമീപനങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന പ്രകടമായ മാറ്റത്തെ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

7. ഇന്ത്യൻ ഭരണവ്യവസ്ഥയേയും ഭരണവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വഴുലടനയേയും കുറിച്ചുള്ള ഈ മൗലികമായ തിരിച്ചറിവുതന്നെയാണ് ഇന്ന് നടക്കുന്ന സമരങ്ങളെ അവ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വിഷമവൃത്തത്തിൽനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത്. പ്രത്യക്ഷ കൊളോണിയൻ കാലഘട്ടത്തെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ പരോക്ഷമായും സങ്കീർണ്ണവുമായ ഈ ചൂഷണഘടന തദനുസൃതമായ പുതിയ പരിഹാരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെയും ചെറുത്തുനില്പിന്റെയും എല്ലാം ഘടന പുതിയ സ്വഭാവം ആർജ്ജിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യവും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ ദേശീയജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ കടമകൾ ഇനിയും നിറവേറ്റപ്പെടാനിരിക്കുന്നുവെന്നതന്നെയാണ് കേരളസംസ്ഥാനഘടനയുടെ പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗരേഖയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

കേരളീയാവസ്ഥ

8. ഒരു ബഹുദേശീയ രാജ്യമായ ഇന്ത്യയിലെ സാമ്രാജ്യത്വ-അവിലേന്ത്യ ഭരണവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പുത്തൻ കൊളോണിയൽ രാഷ്ട്രീയസാമ്പത്തിക ഘടന വിവിധ ദേശീയതകളുടെ വികാസത്തിന് ഗുരുതരമായ ആഘാതം ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ അധികാരകേന്ദ്രം തുടരുന്നത്. ദേശീയതകൾക്കെതിരായ ഈ അടിച്ചമർത്ത്ത് ഇന്ന് കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അന്ധനും മുർച്ഛിച്ചവരുന്ന രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തികപ്രതിസന്ധിക്കു പുറകിലുള്ള പ്രകടമായ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ വിധേയത്വത്തിന്റെ രൂപത്തിൽതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾ ഏതാണ്ട് മുഴുവൻതന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത് ആഗോളഅവിലേന്ത്യ കർമ്മകൾ കയ്യടക്കിവച്ചിട്ടുള്ള വിപണിയെയാണ്. ദേശീയമൂലധനത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഉല്പാദനോപാധികളുടെ ശിഥിലീകൃതാവസ്ഥയാണ് ഉല്പാദനരംഗത്ത് ഇതിനടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്നത്. ഇതുകൂടാതെ ആഗോളപുത്തൻകൊളോണിയൽ തൊഴിൽ വിഭജനത്തിന്റെ ഭാഗമായ അസന്തുലിതമായ സവിശേഷീകരണം ദേശീയ ഉപഭോഗത്തിന്റെ മിക്കമേഖലകളിലും ആശ്രിതത്വം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഉല്പാദനഉപഭോഗരംഗത്തെ ഈ അരാജകാവസ്ഥ കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ്ഘടനയിൽ മൂന്നാം അഥവാ കച്ചവടസേവനമേഖലയുടെ അപകടകരമായ വളർച്ചയായി പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുന്നു. പരമ്പരാഗത ഉല്പാദന

മേഖലകളായിട്ടുള്ള കൃഷിയും കൈത്തറിയും കയറും കശുവണ്ടിയും തുടങ്ങി എല്ലാ മേഖലകളിലും ഉല്പാദനരംഗത്തെ ഈ ശിഥിലീകൃതാവസ്ഥയും ഇവയുടെമേലുള്ള വിപണിയിലെ അങ്ങേയറ്റം കേന്ദ്രീകൃതമായ കത്തകയും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം ഈ മേഖലകളെയെല്ലാം നിസ്സഹായമായ തകർച്ചയിലേക്കെത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ദേശീയോല്പാദനരംഗം ഇങ്ങിനെ തകർച്ചയെന്നേ റിട്ടബോൾ അതിനു പകരം സാമ്രാജ്യത്വം!—അവിലേന്നും കത്തകകളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതും ദേശീയ സാമൂഹ്യസമ്പദ്ഘടനയുടെ ആവശ്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തതുമായ, മൂലധനത്തിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും എല്ലാം കാര്യത്തിൽ വൻതോതിൽ ആശ്രിതത്വം വളർന്നു, വ്യവസായപദ്ധതികൾ രംഗത്തു വരുന്നുമുണ്ട്. ആധുനികവ്യവസായമേഖലയിലെ സാമ്രാജ്യത്വം—അവിലേന്നും കത്തകമൂലധനത്തിന്റെ ആധിപത്യം ദേശീയ സംരംഭങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യതകളെ ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായിതന്നെ തകർക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

9. സാമ്പത്തികമേഖലയിലെ ഈ പുത്തൻകൊളോണിയൽ സേവകൂടൽ ഉൾജ്ജ്വലതയോടെ മുമ്പോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെയും, ഈ അവസ്ഥയുടെ ഫലമായി ഉൽഭവിക്കുന്ന ബഹുജനസമരങ്ങളെ നേരിടുന്നതിന്റെയും ഭാഗമായി രാഷ്ട്രീയ, സാംസ്കാരിക, വിദ്യാഭ്യാസമേഖലകളിൽ സേവകാധിപത്യപരമായ അധികാരകേന്ദ്രീകരണം ഭരണകൂടം ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കേരളത്തിലെ ബൗദ്ധികമണ്ഡലത്തെ മുഴുവൻ ഈ അധികാരഘടനയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ശ്രമം എന്ന നിലയിലാണ് അടുത്തകാലത്തു നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേന്ദ്രവിദ്യാഭ്യാസനയത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയെ നാം കാണുന്നത്. ഇതാകട്ടെ ഹൈററുപെട്ട നടപടി എന്നതിനുപരി ബഹുജനസമരങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിന്റെയും പോലീസ് മർദ്ദനവാഴ്ചയുടെയും, സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു നിലവിലുള്ള അധികാരങ്ങൾപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെയും, സാംസ്കാരിക—കലാസാഹിത്യരംഗങ്ങളിലെ പുത്തൻകൊളോണിയൽ സ്വാധീനത്തിന്റെ കടന്നുകയറ്റത്തിന്റെയും മതപുനരുജ്ജീവനശക്തികളുടെ ശക്തിപ്പെടലിന്റെയും എല്ലാ മായ സമഗ്രാധിപത്യകേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാണേണ്ടതുണ്ട്.

സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധസമരത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ

10. ബ്രിട്ടീഷ് വിരുദ്ധ സമരകാലഘട്ടത്തിലെപ്പോലെ പ്രകടവും പ്രത്യക്ഷവുമായ ഒരു സാമ്രാജ്യത്വശക്തിയെ അല്ല അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്ന പ്രശ്നം ഇന്നു സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധസമരം പുതിയ രൂപഭാവങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് അതേസമയം തന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള കടന്നുവരൽ മുതൽക്കുള്ള നിരവധി ധീരോദാത്തമായ സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ സമരങ്ങളുടെ പൊതുതുടർച്ചയുമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും പുതിയ ബ്രാൻറു് പേരുകളുമായി നാനാ രീതിയിൽ കടന്നെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ശക്തികളെയും അവരുടെ ആഭ്യന്തര സഹകാരികളെയും മുഖംമുടി അഴിച്ചു് തുറന്നുകാണിക്കുകയും ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളെ അവരുടെ പൊതുശത്രുവായി അഭിമുഖത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുക എന്നതു് ഇന്നാരംഭിക്കുന്ന ഏതൊരു സമരത്തിന്റേയും പ്രാഥമിക കടമകളിൽ ഒന്നാ

യി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം പരമ്പരാഗത ആധുനികവ്യവസായ മേഖലകളിലെ ഇന്നത്തെതകർച്ചയുടെയും കാഷ്ടികമേഖലയിലെ പ്രതിസന്ധിയുടെയും തൊഴിലില്ലായ്മയുടെയും അഴിമതിയുടെയും വസ്ത്രീയമത്വപനരജ്ഞീവനശക്തികളുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന സ്വാധീനത്തിന്റെയും ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെയും പരിസ്ഥിതിനശീകരണത്തിന്റെയും എല്ലാം കാരണങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചപ്പൊഴെങ്കിലും നാം ചെന്നു മുട്ടിനില്ക്കുന്നത് ബഹുരാഷ്ട്രകൃഷ്ണകളുടെയും സാമ്രാജ്യത്വങ്ങളുടെയും പടിവാതുക്കൽ ആയിരിക്കും. ഉദാഹരണത്തിന്, സാമ്രാജ്യത്വവുമായി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ബന്ധമില്ലെന്ന് പലരും ചിന്തിച്ചേക്കാവുന്ന അഴിമതിയുടെ കാര്യംതന്നെ ഏറ്റത്തുനോക്കുക. ഇന്ന് പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ അടക്കമുള്ള ആഭ്യന്തരവ്യവസായിക സ്ഥാപനങ്ങളുടെ തകർച്ചയുടെ കാര്യത്തിലായാലും കാർഷികമേഖലയിലെ അശാസ്ത്രീയ വ്യവസായികോല്പന്ന നിക്ഷേപങ്ങളുടെ (inputs) കാര്യത്തിലായാലും കേരളത്തിൽ ഇതിന്റെ വളരെ പർച്ചാവിഷയമായ പൈപ്പ് കംഭകോണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായാലും എല്ലാം അവയ്ക്കു പുറകിൽ ബഹുരാഷ്ട്ര അഖിലേന്ത്യാ കൃഷ്ണകളുമായുള്ള കമ്മീഷനീസപാടുകളുടെ "അംഗീകൃതസമ്പത്തിക്രമം" നമുക്കു കാണാം. മറ്റു മേഖലകളിലാകട്ടെ ഇക്കാര്യം ഇന്ന് താരതമ്യേന കൂടുതൽ പ്രകടമാണ്.

11' ഇന്ന് നടക്കുന്ന വസ്ത്രീബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഒരർത്ഥത്തിൽ വഴിമുട്ടിമരവിച്ചു നില്ക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ശരിയായവഴി തിരിയായ്ക്കയിൽ തന്നെയുണ്ട് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധസമരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രൂപംകൊണ്ടുവന്ന തൊഴിലാളി, കർഷക, യുവജന, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പില്ലാലത്തു് ഭരണവസ്ത്രീരാഷ്ട്രീയത്തിനും പരിഷ്കരണ വാദത്തിനും അടിപ്പെട്ട ജീണ്ണിക്കുകയും അന്ധമായി തിരുകയുമാണുണ്ടായത്. ഇന്ന് നടക്കുന്ന സമരങ്ങൾക്കെല്ലാം തന്നെ സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ, അഖിലേന്ത്യാകൃഷ്ണകവിരുദ്ധ ഭരണീയവിമോചനത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെയും, അഥവാ ഭരണീയജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ, ദിശാവെളിച്ചം നൽകുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ അവ ഇന്ന് ജീവിക്കുകയുള്ളൂ പ്രതിസന്ധിയിൽനിന്ന് അവയ്ക്ക് മുക്തിനേടാനാകും. ഇതിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സാമ്പത്തിക സമരങ്ങളുടെയും അവകാശസമരങ്ങളുടെയും പരിധിക്കു പുറത്തു് ഒരു പൊതുവായ സാമ്രാജ്യത്വ-അഖിലേന്ത്യാ കൃഷ്ണക വിരുദ്ധ ഭരണീയജനാധിപത്യരാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ബോധപൂർവ്വമായ വികസിപ്പിക്കലാണ്. ഇത്തരം ഒരു പൊതുരാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെയും പുതിയ അവബോധം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രമേ ഇന്ന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈനംദിന സമരങ്ങൾക്കു പോലും വിപ്ലവപരമായ കരുത്തും ഉജ്ജ്വലതയും കൈവരിക്കാനാവൂ.

12. എന്നാൽ, മേൽപറഞ്ഞ പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ പരോക്ഷവും സങ്കീർണ്ണവുമായ സാമൂഹ്യാവസ്ഥയിൽ ഇത്തരം ഒരു പ്രക്ഷോഭം എങ്ങിനെ ആരംഭിക്കണം എന്നതും ഏതേതു ദിശയിൽ വികസിപ്പിക്കണമെന്നതുമായ ചോദ്യങ്ങൾ പുതിയ ഉത്തരങ്ങൾ തേടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളായി കാണേണ്ടതുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷവും പ്രകടവുമായ ജീവിത സാമ്പത്തിക വൈഷമ്യങ്ങൾക്കു പുറത്തു്, നിരന്തരം ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന പരാജയപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ പരി

ഹരിക്കാറുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്ക് പുറത്ത്, ബോധപൂർവ്വമായി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു ദേശീയ ജനാധിപത്യ അവബോധത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാത്രമെ ഇന്നു ജനങ്ങളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ നൈരാശ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പുതിയ മൂല്യസങ്കല്പങ്ങളുടെയും പുതിയ സാംസ്കാരിക മൗനതത്വങ്ങളുടെയും പുതിയ സമരോത്സുകതയുടെയും എല്ലാമായ, സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിന്റേതായ, ഒരു പുതിയ തലത്തിലേക്ക് നമുക്ക് ജനങ്ങളെ എത്തിക്കാൻ കഴിയൂ. ശത്രുവിനെ തുറന്നുകാട്ടുന്ന പ്രചരണ പ്രക്ഷോഭം സമരങ്ങളുടേതായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ കാമ്പയിനിലൂടെ കടന്നുകൊണ്ടു മാത്രമെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെ മറികടക്കുവാനും ദേശീയ വിമോചന സമരത്തിന്റെ ആദ്യചുവടുവെയ്പ്പുകൾ വയ്ക്കാനും നമുക്ക് കഴിയൂ. വിട്ടുപോകാൻ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അടക്കം സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി വ്യത്യസ്ത ദേശീയതകളെ തുല്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന യഥാർത്ഥ ഫെഡറൽ ഘടനകളോടു കൂടിയതും വികേന്ദ്രീകൃതവുമായ സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ അധികാര ഘടനയോടുകൂടിയ, എല്ലാതലങ്ങളിലും സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ ജനകീയജനാധിപത്യം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന, വിപ്ലവപരമായ ദേശീയ പാരമ്പര്യങ്ങളിലും പൈതൃകങ്ങളിലും ഊന്നിനില്ക്കുന്ന, ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ മർദ്ദിത ജനതകളോടും രാഷ്ട്രങ്ങളോടും ഐക്യദാർഢ്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ മഹത്തായ കേരളവും ഇന്ത്യയും കെട്ടിപ്പടുക്കുക എന്ന സ്വപ്നം മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുകയും അതിനായി പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ നമുക്കിത് സാധ്യമാകൂ.

13. വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത്തരം ഒരു കാമ്പയിന് തുടക്കം കുറിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ഭാഗത്ത് ഇന്നു നിലനില്ക്കുന്നവയും ഇനിയും കെട്ടിപ്പടുത്തേണ്ടവയുമായ വ്യക്തിബുദ്ധിജന സംഘടനകൾക്കകത്തുനിന്നുകൊണ്ടും ഇന്ന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈനംദിന സമരങ്ങൾക്കകത്തുനിന്നുകൊണ്ടും അവകാശങ്ങൾ മിശ്രിതമായി ഉണ്ടാകുന്നതിനായി പ്രവർത്തിക്കണം. സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധദേശീയ വിമോചനസമരത്തിന്റെ കരുത്തുറ്റ അടിസ്ഥാനങ്ങളാകാൻ പോകുന്നതും ഇവതന്നെയാണ്. അതേസമയം ഈ പ്രക്രിയവ്യക്തിബുദ്ധിജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കകത്ത് നിന്നുകൊണ്ടുമാത്രം വളർത്തിയെടുക്കാവുന്നതോ വളർന്നുവരുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ സാമൂഹികതയിൽ മാത്രം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാവുന്നതോ ആയി പരിമിതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിട്ട് തെറ്റായ ികാരം. ഈ വ്യക്തിബുദ്ധിജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പുറത്ത് ബോധപൂർവ്വം നടത്തുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രചരണ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേതായ പൊതുവായ രേന്തരീക്ഷം ഷിക്കേണ്ടതു ആവശ്യവുമാണ്. ഇത് സാമാന്യമായ രാഷ്ട്രീയപ്രചരണത്തോടു കൂടാതെ പ്രചരണ പ്രക്ഷോഭപരമായ പുതിയ പൊതുസമരപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടത്. ഇതിനുള്ള തൊഴിലാളി വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും അതിന്റെ മുന്നണി പോരാളിയായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടേയും മുൻകയ്യിൽ സാമ്രാജ്യത്വ അഖിലേന്ത്യാ കത്തകവിരുദ്ധ ദേശീയ ജനാധിപത്യ ശക്തികളുടെ വിശാല ഐക്യവും പങ്കാളിത്തവും ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

14. ഇത്തരമൊരു വിശാല ദേശീയ ജനാധിപത്യമുന്നണിയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അതിന്റെ ഭാഗമായ പൊതുസംഘടനാരൂപങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം ദേശീയജനാ

ധിപത്യവിപ്ലവസമരത്തിന്റെ വികാസത്തോടൊപ്പം ബോധപൂർവ്വം ജൈവപരവുമായി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കേണ്ട ഒരു ദീർഘിച്ച പ്രക്രിയ ആയി നാം കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഒരത്ഥത്തിൽ പൗരാവകാശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയും മറ്റുള്ള മുൻകാലസമരങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഇത്തരം ഒരു പ്രക്രിയയ്ക്ക് നാം തുടക്കമിടുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ദിശയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നു മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനും വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ വികാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവയെ നമ്മുടെ തന്ത്രപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങളുമായി കണ്ണിചേർക്കാനും ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കഴിഞ്ഞകാലത്തെ വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നേടിയെടുത്ത സഖ്യശക്തികളെ ഒരു സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ ഐക്യനിരയിൽ അണിനിരത്താനും ഒരു സാമ്രാജ്യത്വ അവിരുദ്ധതാ കർമ്മവിരുദ്ധ ദേശീയ വിമോചന കമ്പയിന് അടിയന്തിരമായി തുടക്കം കുറിക്കുവാനും രംഗത്തിറങ്ങേണ്ടതുണ്ട്.

15 സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ സമരത്തിന്റെ ധീരോദാത്തവും ദീർഘവുമായ ഒരു പാരമ്പര്യം നമ്മുടെ നാടിനുണ്ട്. സാമ്രാജ്യത്വം ഇവിടെ കാലേടുത്തു കത്തിയ കാലംമുതലുള്ള ധീരമായ പെരുത്തുനിൽപ്പ് പോരാട്ടങ്ങളുടേതായ ദേശീയ ധീരതയുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം നമുക്കുണ്ട്. ഇടക്കാലത്തു വച്ചു നഷ്ടമായ ഈ മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തെ തട്ടിയുണർത്താനും ഇത്തരം ഒരു ചരിത്രപരമായ പിൻമുദർപ്പയിൽനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ വർത്തമാനസാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരണമായി അവയെ വികസിപ്പിക്കുവാനും സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധദേശീയ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ വിജയത്തിലെത്തിക്കാനും മുന്നിട്ടിറങ്ങുകയാണ് ഇന്ന് വിപ്ലവശക്തികളുടെ കടമ.

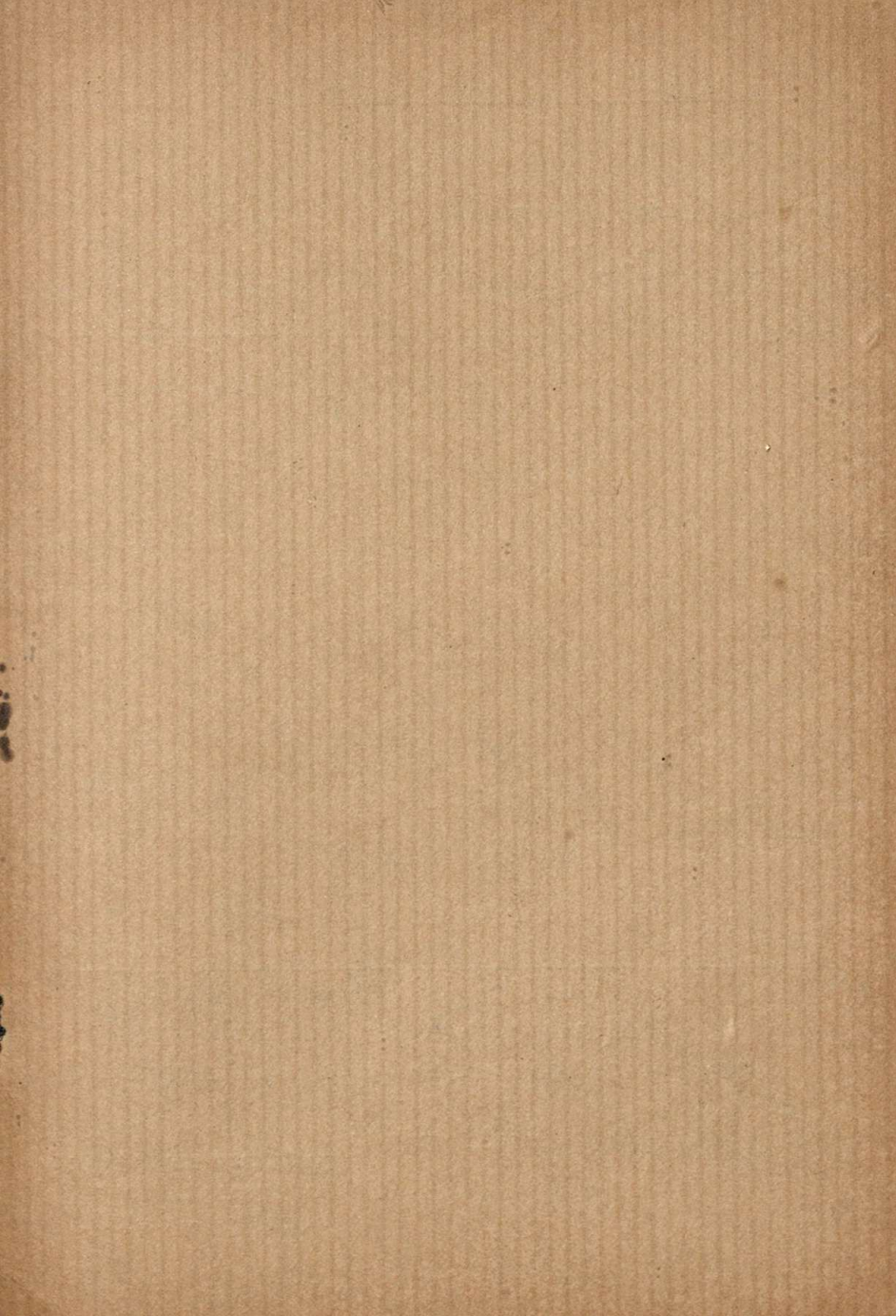
- * ബഹുരാഷ്ട്ര കർമ്മകൾ ഇന്ത്യയിട്ടുക.
- * ദേശീയവും ജനാധിപത്യപരവുമായ ഒരു പുതിയ വികസന പാതക്കുവേണ്ടി മുഴുവൻ ജനാധിപത്യദേശാഭിമാന ശക്തികളും ഒന്നിക്കുക.
- * ദേശീയ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ മഹത്തായ കടമകൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനായി മുഴുവൻ ജനങ്ങളും ഒന്നിക്കുക.
- * സാമ്രാജ്യത്വ-സോഷ്യൽ സാമ്രാജ്യത്വ കൊള്ളക്കൊരുടേയും അവിരുദ്ധ ആഭ്യന്തര സഹകാരികളുടേയും താല്പര്യങ്ങൾ രക്ഷിക്കുന്ന ഭരണകൂടത്തിനെതിരെ ആഞ്ഞടിക്കുക.
- * വ്യത്യസ്ത ദേശീയതകളുടെ സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശത്തിലും തുല്യതയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജനകീയ ജനാധിപത്യഇന്ത്യ കെട്ടിപ്പിടുക്കുകയെന്ന മഹാത്തായ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനായി സമരരംഗത്തിറങ്ങുക.

കേരളസംസ്ഥാനഘടകം

ജൂലൈ 1986

സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.)

(കേന്ദ്രപുനഃസംഘടനാ കമ്മിറ്റി)

ആമുഖം

പ്രവർത്തന മാസ്റ്ററേഖ

രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയം

വില 2 രൂ.

സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.)

(കേന്ദ്രപുനഃസംഘടനാ കമ്മിറ്റി)

കേരളസംസ്ഥാനഘടക പ്രസിദ്ധീകരണം

കോപ്പികൾക്ക്:

വിജയൻ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

സുബൈദ ലോഡ്ജ്

കോട്ടയം - 686001

പ്രവർത്തന മാർഗ്ഗരേഖയും
രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയവും

320-954
PRA

കേരളസംസ്ഥാനപാലകം
സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.)
(കേന്ദ്രപുനഃസംഘടനാ കമ്മിറ്റി)